

במ"ד

דרשות זנבת מנהטן

דברי שואנזנער – שוכינו לשם מאה
כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א

יום ב' דסליחות כ"ג אלול תשע"ח לפ"ק

דרישות זנבת מנחם

**יוצא לאור ע"י מכון זנבה קידישא
モתך לשכפל להעתיק ולצלם בכל אופן
ווגם לפרסם ע"י דואר, דואר האלקטרוני, אינטערנעם, פאסקווצוועם.**

דרישות זנתה מנחם

מקצת טינה, פחותה הוא יומל, לרמטכ"ל נומע מפלוגה לפלוגה, ללחמות מנג' חמיליס, כמה נפצעו וכו' ובהן מילון לרמטכ"ל, מלהוד קאה לי, אני מפחד, מלחמה ית ממיל, הוא מ'מו מזו מען.

ל. אני הנטמן גס כן כמוני הוא "היך זין אויר הוא לרמטכ"ל!" הוא לרמטכ"ל פהו הונוערע מאוזע געטלייען ליזול, כן זה"י כן כהיילטונג, כן כהמעליקע לדזות מהנטליהן, סנמיה על הנטליקע קהנטינגען, קאה לי להאריך.

ה. יוצע לכל שעה עליינו קיז קאה, זה תමיל נקיין כל טה שעה, כן זה"י, כן כהיילטונג, וכן כן כהמעליקע ומהנטליהן, הייגליהן, הילן הערציס כטענו פלעות כגון פרעות מרפ"ט הצעיר הסית מה הסינויים והעתק "הן יהוד" עליינו עכל הן יהוד, אני חוטב שנעטס ומן מה מהטמא הוא צלחות טה יהודויס, לה טה הן יהוד כמו וזה שעה עליינו יהודויס.

ו. הזמן גרמיה, מודע הילן בעזות מטבחו הנפק, מהי זה, למה זה קרלה? טה רגניות צטעו לגריס יומל קטיס, יומל גלוועיס, הפי' נגענו צדקה ליטש אונד שמולה, נמלר לעזמננו שקהלה הדרת טה מהכבר ציל צה, שיטה רק' וכדומה, שיעלה על שדעת להילך מטהנו נתקנית? היפך היכל מוקה נייעם הון צוין, הילן כזזה קורה הילן, כזר מדאסיס, ווי מגיט, שרמת כזר וכולס מקגלייס? וויה גיט דין הן.

וילאמברג - ב"ג אלול يوم שני לשליחות ה. מנגניש וידע, מקליס צדקה שלכה לימייס הנויה לעתulis לקות בערך.

כ. מולי ולצומי לדרכם כל זה"י, הילן אני מריגץ מהני יכול נקוע מהמעליקע ערך י"ע צלי ניגע ה היידענע נקודת, ה צווערע נקודת, פהו לי המעליקען עולס, זה"י לדרכם כל.

ג. לרמטכ"ל, היך קוליס זה כהנגיית? ה גרויקע הארייל, נטה לרמטכ"ל הומל, ממל ישיח מלחמה, קאננו מועלין, ועתה שעת נקחת נגד השוניה, מילך כהיס האלינייס, האלופים, היך טהס¹ נקליחס, מהייעזיס קוליחס או צמוני, הילע היינגעליקע, הילע הין מיליטער, ממל יביה מלחמה גדולה, ובכל גאנל טהרטמוכ"ל הומל, עט פהאן טהנקו, פלייגעלט, וכל מיין כל, מלחמה, והמייל צוות מסרמטכ"ל נmeta? וויה פלעגטטו קשיות, מ"שייקט גיין גיט מען! לוקהיס כל זיין ויוקהיס למלחמה, טהרט חמיאן מני נmeta? חמיאן מהל הומלייס לך מיל זה ולצני הומלייס עמוד מל מל, אין נmeta, לך נזינוק הומלייס לו, הס זה שומן צהלוות, כן הויה השטטחה וחיבך מהה נקאנל, צלי טענה ומענה, לרמטכ"ל ית נמיון ממלה מומות קודמוות, וויה מניין מה לריין בעזות, גס להלופיס ית

¹ כלן מלהה רצינו רק' נקיות עזומה צבאות הנטה הנטה כל מהל נפוש לרgeom ליליה, הילן, מה הילן, לא מלן, וכדומה, וגס ידע לך צגיוני ומלהלי כי נטה.

דרישות זגבת מנחם

מי שמלצ'ר נגד מתייחסות היה לדחק ניסטע קיין
נמלמיהל גער מענטש

ט. דער קטיעיל פון דער האמעליקה גער, היה ה
דע מה קלטעריטע, ועוד יש חילוק, האמעליקע היה
צפלט ווילטמאטזונג, היה זיין ר' היימיט מ'לענט
זוך קוזה מען, היה עט האטמאטיך היה היה ה
יעדע זיך וויהק פההמיט היה ה מAMILות,
הייערטה, קהנט זיך עט היה האמעליקע ע"י
הפלטקה גוועט, האינטערנעם, האינטערנט, על הא
שנס גהראך יט כהן, האל האמעליקוי היה צעל
הצימיטער, דער מלך יאלטאלדיגע היה יומל
גנרט קיינו, דער האמעליקה גער היה ה
געמעער, מעלה ה רוחיגער.

ו. האמעליקה גער היה! עבד עלייכס קיז קאה
מהוד מהוד, ונכס זה יומל קאה מהמת צני
טעמייס ה' האמאניס גהראך יאלטן השם ליד
הראץ, הוות נס לאנטטיס, ימיס טווניס, יומל
לטגרה, מה צהין כן האמעליקה גער, היה ה מת
זה, הוות נס לך פעס צאנטה על ר'ה, וזה מנייה
קהת לירוק גה'י מקאניס האינטערנעם
ויליקות, האמעליקוי מקאנ פחות וויליקות. בז
בגאנט שאו ה צעל האמאניס גער היה יעדע צטערנונג
והק קאה לו.

ז. האטמאטיך רב ר'ה עקמאניס כלפי
קיונות, האטמאטיך רב ר'ה עקמאניס כלפי
תקפיות, האטמאטיך רב ר'ה עקמאניס כלפי
האמעליקע צאניס ושה קאה לו האמעליקה גער או
פה להאנט מען היה וויה.

ו. היה וויל האט זאלט ניסטע זיין קיון געלניס,
הני מטאלה ה עמי, האטלי אדרבא צהומאל
הלייטה, הוא האינטער נייט זיך טוינן, היה כבל
מנומחה צו הצל הס האט' האל יאטז מיט ה
טלעפל, האל עט האט' האל גאנט טרעלעפל האעלעפל,
ג'כ צוה לי, היה נמאט כעת, למאנדט האטזיל
איוליס, האל מהאיוליס האט פאל בעשות כלוס,
זריך לו הא קאנט ציננה ה תאיית, צימוד,
ויחלט על כל מהר, סיכון ייטה, עזודהטי עכזיו
זהו כמו האינטער ניל סלק מאייך, וכדי לאזין
מה צהני מדאץ כעת, האל מינטו יקח ה יאלר
זויי, האלא נפה לר'ה מזלות כל מולד. האל
מאפה צהיה האלי צוואוייך, הוועל לי, לאזין צהוץ
יאלטן האומיס צדרגת כמה ה', הוא יטצע'ה,
הראץ ה' יכול נקפות מכמה ב', לרוגת כמה ה',
עניתי לו גערענט מהה מהו, האל מדאץ
צומע הני, האטני מדאץ האטיגו לרוגת כמה ב',
מוש הני רוחה צבעוד צאנט מדאץ, יגיעו
לכמה ו', וויהלי עוד צאנט מדאץ נכמה ה',
לפי קאנז וה נטהלו האנט האמעליקע מזאין מהוד.
ה. וויהק היה האמעליקע? ניסטע געטליי? ה'ו
פה לקלומה, געטאנט גוטע צקונעט, וו
עם דהראף לו זיין, האל זרכיך לטאות מאיומתי, הא
הפאל לומל צהומאע סיוס, הוא יעקט היה נמאט

² צקונט סוח נינוי לאטמאט ערול צנקטו צלי נצמול צזוס
המאט, צאנטינם האטלא מקדצתה ה' המה מאט, והכל
צילדומו וצאנטומו וצעידומו צל רצינו פ' וצמו צהיה נקלה
הוא די סייליגער רב.

דרישות זנתה מנחם

הלוֹתָה⁴, מה שעהר עליו צלְלָן, וצפלען מהפלשָׁסָה העוגומה, ומהן צדומה לי מי צטמען מהני זג"ל מה כהן לנו.

טו. ממקפל טימטעליעט,⁵ מה צטמען מהלמו"ר הַקּוֹתָה ט זג"ל, מגלהט וויהלדיין, לתן מהני, עד האיכוֹן, ועוד קיפל לי, מספלטה העוגומה מצהמת תאכ"ה, וליה כהלוֹ צטועיס וויהומלייס צוה טיש צאנט כ"ג, דעםהלאטם היהט עם היינגעטלהט הצעער הנטעווין היהט זיך עם צוין מצכ"ה, וגס עליינו עבד זמניס קאיס, ק"ב וכו' עד, וככהן וצצברון לנו, הוועל עד ועל צלְלָן עד סיוס צוה.

טו. סמוך להזנה צויזניך טיטה ויש עוד כ"כ הלוֹת פלאיט, צלה טיטה צטוס מקילות מהלט, צוּה צגְלָן צויזניך יט הַלְּבָשָׁה רגְּבָה וויהלעטקייט טרכ"ים לטומינו זג"ל מהני זג"ל, זקיini מהמלוי מיס זג"ל, דודי האנטק הליינז זג"ל, זקיini הלהנת יאלטן, סי גהֶל הוגעלאהן הַלְּבָשָׁה חמימות למקדים מה צלה להו צאות מהר זיך טהקדימיו הַכְּלִיְעָן צלְסָס עלייס צמהול פיס ונדומה.

ז. יט להזנה מעלות הצער החמלון צוה טוח להני דורך, ולגבי פהלאן, ספקיד מהטיג עזומו צבען דעה, וזה טיטה הנגע (צאנט כ"ג) מהני קנה!

⁴ צחימת קולדט ז' חצון מצע"ט צמלהטליילן מגלה לרניין רק' צחצימות עס מהני רשות יושע צממיית האממים הנטליה עסט ער מהלעטגעש לי ציון, לרניין הַקּוֹתָה ט זג"ל צענינייס בג"ל.

⁵ נהיין, צהכל לדיליס ידוועיס, צלי צוס מידוטיס, מהווען מהווען הוא הילפי צועט, טהוֹן ממיימל, צטמען מהני זג"ל.

יכ. לה מניינו מה צהני מדצל היליכס, כדי להזין זליק ליטן הלוֹת חמזרות, צעות על גני צעות, ימיס על גני ימיס, צnis על גני צnis. לה פמות מצלצ צnis, מהני זג"ל סיימי זליק לזוּה כל זוקל, לתהן לו זוּה מה צלצרטה חמזרות צלייל הַקּוֹדֵס, זוּה נסנה כל כך צהמאל לי פעס "הַיְקָרָה ווַיְלָהֵךְ קומען לו דיל הין צטועה הַלְּיָהֵן הַזְּיָהֵךְ הַמְּלָתֵה זוּה, מהנו נזוח זו טהטי, ניצט טהטי זו מהוֹן.

יג. מדצל מהוד פמות נכס רוחיס צהני מדצל צטינויי מפעס הַקּוֹדֵם, (כ"מ פין מצע"מ - ציגלעטן טיך) זיך לעד רוחיג, ³ זיך צין רוחיג, ומה? רופל ציניס צאנטס הילו צהוב ציניס זוקל זליק לעקוּה מה אַזְנָן, צגְלָן צהצן ל��ְזָב, וויהמל זליק לעקוּה מה אַזְנָן, זוקל זוקל מה אַזְנָן, צפעס הַקּוֹדֵם מהן זיך געאַהטן, עטימי סעלקאייעט מי צאן יוז, ומיה צלה יוז, וויל זיך צין געועטן זיאַהטן, מהן זיך געאַהטן טיסות מהני יומך רגוע נמה מהני רגוע, הַסְּסָס הַכְּלָס מזיניס מה טאטיטה? ודחי צלה! הצער מהן מהן מזיניס, מצעיס מהוֹן רזיס נהצין, וכל מה צהני מדצל סיוס מהני נחנעת סיימן, הילע זענען געטליי, הילע ווילן.

יד. הצער דה עקה, צממחיליס נסיבות קהט מאכמי שאוּהה כמו צממחיליס צהרגו צה צוילין מההצגנ"י סי"ל, מהני צטמעתי מהני

³ צחמי מודח צמלהט, מודה לרניין רק' ציגלעטן טיך לה טיטה רגוע וכמו צידוע נסמן נפסו צל לרניין רק' מהני ייג מממת כמה קיטות.

דרשות זגבת מנחם

הנוכמי ל' יענקל' שמהל מומל אני נא טוֹך
לכמירות גגלו שאני קנהי, זו חמ"ד אני נא
טוֹך נסתיות האס אין דברcosa הילע "היך"
הילע לי רצוי, וצוויזין גגלו שאלי היך
זונעלן ממלצתה מהני, "היך".

יט. נומל מוצמת כלצחות צעל עזותה הילקיס
היוקה מוז שענייקת העזותה למעט התי. נמי.
ב. יט כמה מיינ' "היך" 1) גראט היך, ציטי,
עוול לדיס, מוקס צין חנויות מכונדייס דיטיינו
צמושת. 2) היך, גנטען נמען השכלה נמען
המקיצה. 3) וטאלאיטי הוּה הגרוע מכולס
מקידות, טאמקידות ייטה יפה, הרטז סלק' עטה
דרכ' זה צוֹז דרכ' וסקל' היך היך! זו מײַן רצוי
היך גוט פײַן היך ווּהוּיל ווּהוּ עוד מומל הוא על
מיינט דעס רצין.

נה. כהן מלצר עלייכס מענדיל הילגען, מ'האט
מייך גראט הטע זיער ציין (גלאון סגי נהו)
הוּיפגענוּמוּן הוּיף זוּליק-זיוועגן זוקו הוּמי,
כמו כ"ף נמ"ל צי"ת (גאנז) עס חנויות, צייס,
ואלט ייטה נכס טעומות מיך הילען דען הוא
מ'האט מייך געטטאלקן הון זוקן? הוא זא נאcli
קיין מהס חור צלהצ'? מה שמפליע לי הוּה
למה? מהה ה רע הוּיף ה פלאז⁶ קוווהניג יהל
דעם לאיינט ה קיד יקזט צייס וארניש? זא

⁶ רצינו פק' נמאה לרע הצע' נצ'ת נצ'ת צ'ן עד מצ'ק' צ' פאי האטען
ז אמיס ערלה צליין לרע צוויזין.

⁷ יט לאערל שאלוי סגלוֹן ג' ליין לרע צוויזין, וג' דעם
לאיינק ה קיד, וה' הוּה צין טוב מהוּ, היך מומל
לילדטו, ולטאילו, ולעשות אקוועט נונגדו, פ' כמה, וכמו
צ'ה' נ' מומלייס הא נ' וזה נ'.

והני מניין יותר טוֹך מהליך! ספליי כבל
נצ'מועם צהילן יטלול זקיini לרעה נצ'ות נצ'ת
חצ'ק' ה' ה' כפל וויזין, ועל ידי זה שטמגנוילו
כפל וענלוּ כפל יתיו פטוליס מלצ'ת, זמו
הן' צ' מווילה מקזולוג ואהלוּ טימקן? זא נקלה
לינך נצ'ה, אלמוּ טעלע גראט מען נאצ'י, זיכנא
לזקיini וgas צטוג מענטזן שאיני יכול להזיכיר
צמס, האל זקיini מהט געועגעט ה' ה' צאנטעו
עס השטנאל פלהטן נלהות ה' ה' כפל "צלוך ט'
עם עפנעט זיך נאצ' ה' וויזניע דהילך" זיכיך
הוּמתס מינרכות קלטו עולם צס מיל'ה
הכלתי הומז ה' מוצ'ע ה' ה' וויהילע ה' ה'
צ'הולדמנות ה' ה' צהילן צ'ה' נ' ציליס
מה'צ'ל נ' ה' ה' גגלוּ צ'ה' מוכל לך מתחית
העדת האמדית זוקן ה' ה' האצל מתחת נצ'ולטען
וואו' לוּהה ה' ה' זוקני נפלל מהנטז' סכפל ה' ה'
לייפט זיך ה' ה' "מיוזעלט געדמלפט לייסן
קליעס" דער הייליגער ה' מלוי חייט צהיליגיט,
ה' ה' ער לייפט זיך ה' ה' מ'הילך לייסן קליעס?
גגלוּ שאני קנהי ה' ה' מני מניין יותר טוֹך מסלזי.

ית. אני זוכב, מעט יט זוכלייס, לי עלטערלע
הס זוכלייס, שאיה קז'ואה צמורייס ווּצ'רלייס
זקלחוּ נועמס "לי קה'קע" פלומען, האלטו עס
הקה'פערלעט ה' ה' עס האה'פל ה' ה', לי צ'ליין
ה' ה' צ'לוך ט' צ'ולס מן צאנחליס ווי עס דהילך
זוי, צ'לוך ט' צ'ולס מן צאנחליס ווי עס דהילך
זוי זיין, צ'יימ' רוחה נלהות אטמ'ל'ות ה' ה'
יכול להזיכר צמות צ'י דע פעטט ממי'ז'טן
יאשה דרכ'cosa אני קנהי, נמאל גדור ה' ה' הא'ז'ת
יאלהן ה' ה' הא'ז'ת זמאה ווּפי' ה' ה' הא'למוּ'ל

דרישות זנת מנהם

כה. וזה מעד לכך כי עם הופיע יזועות מטה
הני לחיimi טיוונה כל מלחת שנטלה נחל צגר
כינצת המליך חייני לויה⁸ לננות חיפה
כזוקני המכמ"ה ז"ל הכליז נכסת נצחים,
זהני נח שמענו לטלי כפילה" ה יונגהטך כך
כה מדבר מזוקני.

כו. וזה מוזל עליינו וננטנה, אס לפני צנמיס
 כיימוי הומל נכס צכצלווטיס מה מלכעיס היצ
 יעוזו מהקל צלנו שיימס הומלייס לי רזי דהראף
 נטמען טהרבגעטן על הי ניטע נהראמה? מיל
 הא"ז בהגן זיך געטלבונג צאנט ק"ב צאנט ק"ז
 צאנט ק"ט לך זה יכול להיות ציעוזו.

כז. לעל מטהגע חי געועגען ה' חיליכלעיקטיעצט
מענטצט, טוח פית ימני קילוני צעניני חיינן
ההס סמכוין לך נגד סמלהעם געמיינט האלט
על די קו מומטין לעל חייך! וְהַ מָה שָׁהַמֵּר לִי
חייך לימעל טוח מטא מומי ציומת הוויל לעל חייך
ויך חייך חייני יודע לנו מהומי הויל גראובע יונגע,
טוח צלח מהומי פעס לדצל צליום אל הגדות
יטלהל צנית נקמת בגודל זלמומן ר' טלפון
דערמי טס כמאי צעה ה' ציינע דראטה כצמורת
הממלתי לו כמו טיטהל וילצעטלטיג היה מומל
דרצמי כ"כ יפה זו מיל חייך עם הוין געפعلن
גענה האי "מענדעלען צויט זוין געומלהן ה'
טהילקם לעדנען? צלחמי מהיך האכל נא ציגדל
מיכך חייך! וממי זו נא צלח מהומי יומל, טוח פית

ביה נחלונה חמונא, אצלו ה' האיטה רק', וחייבת מן הנשים הוללה "הני נ' מה מלהינה! זה מהמת קוללה? הולמי למחותנה' עט צחיח חמומה וזה דבר מהוד מעניין, היה ס לפני מה עשרה טנה כזולקו צייס ווּגניש ווּעקו עלי טני ימיס נזית האמלך ציגען! ציגען! הולחה טהיה, נ' הוללה זו, זה נחמת קוללה? ומה ה' מלכין פוי חצלו בלביס? נ' מעמוד על דס רען.

כג. וכמו שמדובר במקרה נג מפליע לי
בצווותנו, מפליע לי סיועו מטה לנווטינו
שהמקרה היה היממה, ועל כן יט אמונציפיס
זהה היה רק הוא בדמות כ"ג וביממה היה זהה
נמיין מזמן מצל"ג 55 שנה על טויס כ"ג הולן
מחען ק.

כג. ומהנו מומלייס צפירוֹת פניוּ נאלוֹס? מהוּ נען זיך גוט וגעתייל ג"כ דה יטמַנָּה האַנְעָל זיך היינַנְעָן הֵן מ'זָהָט מײַך לִיעַב? להק ניאצָט.

כל. לפניהם עברה בנה בוגרת מ-26"ג היה
המלחמה פיזית וכילו עם מלחמה מהמל
העת, כמו מלהו מה נקפטן ג'רל עילעווין
שהיה מלה כל הגרעיסות ותבש (נכחות כוונתו
א-50 מדיניות מדינות נחרשת"ג זה טה הרגנו ג"כ
בוגרת מ-26"ג כבצטו בטיליס ווי מ'זיהゲט זה לימת
הוותנו מהוד מה קלה מהלי זה נרגע שמלא חווינו
ועמיאל צוין ה מAMILות כמו כל מקומות וגליון
לחיות יפה מהן לדרכן צוין געפערן שאלהות לה
ילכד עליינו יותך.

ידכָל עַלְיָנוּ יוֹתֶל.

⁸ בזימת קו' במנצ'נירילן מגלה רצינו טק' הקוד שగדול שאמכט נטלה ליהן מלון'ע' במנצ'נירילן.

דרשות זנת מנחם

הַפְגָעָה מִזֶּעֶם מִינָה! טֹהָר הַמְקָטָה הִיָּין!
עֲלָה מִתְהָא הַוּמָר, נו! זָהָג! זָהָג! זָהָג!
גַעַל עַנְקָמָט נִצְטָע? מֵיךְ זָהָל לְעַדְןָה מַוִיָּף זַיְידִי! הַ
יְהָ? וְהַתְזַהַהַת נִלְמָדִים.

לה. כוֹמָכִיס עַל יְצֻוּת מֵהֶם שָׁוְיכָה הַיְצָאָה
קְדוּמָה, מִמְמִיד, וְאַמְלִת עַיִינִיס, הַיְפָה תָּקוּ
חוֹמָטִין? הַחֲדִיחָן צָלוּ! מַה יְצָא לְגַעֲרָעָל הַזָּהָר
מְהֻנְמָהָל הַזָּהָר לְמַקְדֵּשׁ הַמְלָאָכָה עַס הַחֲדִיחָן צָלוּ
יְצֻוּת מֵהֶם? עַס תָּקוּ חֻמְטִין שְׁלָצָה
לְהַזְכִּיל, הָנוּ! מַעֲנָדֵל הַמְגָעָר, וְצָנִי, וְהַמָּס, זְהָלָן
נִיאָט הַחֲצָן הַמְיֻנְטָלָעָם פָּהָל יְצֻוּת מֵהֶם?
הָנוּ נַלְךָ עַס הַחֲדִיחָן צָלוּ.

לכ. משלמוד? מה יט ל' פון די גהען? רצומי
גיאקנו כקמיס נזנות מה הטייל, וממלונניס מהו
נזנות צעוז"ה צנין בית סמלראע בעלות צל
המייטיס מליאון, ומוי ארויה יכול נכל נאצטמאך
נקה מה קכם נמזהה חן! צניני צנין טיזינה
מי עוז לי? מהס! נחמי נאצטאה ימעיס צפל'
חולדות מהן לעיר עולס האט געגען, צניני מה
עטמיינו מהס⁹ הלחוב עוז לנו? נצנת מסע"ז
וימלמי על נקם שמהומדייס נאצטאים מליאון,
לי גס מגיען מלך מה' צין להך מהיך מה וווען!
לפמות עאר מליאון, הייטה הלחוב? ומה נוכרטס
פמאס ממנו? ציטט טק', צווארנונגס, סראטונג

לפניהם ימצע ממיוחסו טרלטוויג נס עוז נס כנוס, טהוט נס גיימו טבע מליאן צמגבייט "זינץ 36" מולדת סיון מצע"ח? צוינה נס גיימו מלהות הילפי דולרייס? צטעליהונטה, צראוקליין, כלן רחבי תילופפה, וההס כל מה שגיימו צכל האזינס צויס העמקנות צכל מהל מהן"צ לריך לגיימ כטפליט מליקם מלומו? מה טרלטוויג.

מהווד מליף נגד מהני זיך הלהגנטו הוענק
יצועות מטה.
כזה. מענדעלע הלהגער מהט געזען צהulos
הנ"ס, הי נמלץ, ווי צמו"ל, הי גיומולן היין!
והיך הי יודע? מקתכלו בענומכס על המתמונה,
מתמונה מיה כהרציעיס הייך עזונ, למא? שעיכט
מקילות קאַה מהווד, ממץ כמו גט להט, למדל
ומותלות לילדיס, למאז מוקס דיאן להטפֿלָּן, ה
גאנגע צינוי! כוֹלֶס, כל האַוועז מײַינען זיך,
וְגַלְלָּז וְהַעֲזָרָה תיזועות מטה הַס מִמְכּוֹנוֹס
לק זיך גיעט מען לוֹלִיק אוּ כ"ג גס היַזְוָן
מקילדיס צוֹן היַזְוָן וְהַלְאֵה צַחַט עזונ.

כט. וצגלוֹ וְהַלְמָנָמִי הַתְּצִימָתָה הַקְּרָבָה
הַזְּמָרָה וְזֶה דָּמָרָתָן שְׁלָמָן וְכְצָנָעָמָים מִתְלָבָה
הַמְּהֻבָּה, וְהַלְמָנָמָרָה הַמְּלָאֵי כ"ג, פִּיו צְטָהָרָקָע
חַמְּדִים, צְגָלָל שְׁהַטְּלָכָו לְהַלְמָס, וּלְזָבָד
הַלְוָמָמִים צְפָאָה כ"ג מְהֹן, זְעָנָעָן צְיִחְנוֹן, וְצְבָעָל
הַלְכָמִי וְמְפָקָתִי לִי צְהַלְפְּקָטָע וְמְלָטָן, שְׂיָטָה
הַקְּרָבָה נְהֹךְ נִיצְטָן גְּעָנוֹג, פָּוֹן לִי תְּיִלְיָגָע יְצָעוֹת
מְמָה נְהֹךְ הַלְּצָה נִיצְטָן... וְשְׁעִיקָּל דְּשִׁינְיוֹ
צְוּהָנָעָם, שְׂיָהָקָו וְמְלָטָלָכָו לְהַתְּבִּיאָץ וּוּעָט
מְעָן הַלְוִיקָּרִיָּמָן דְּעָרָל הַיְּד.

ל. הגיע השם לנעצות חפצון למה עכל עלי ה' כל מיני לדיפות ומה עול י' ככפי, מייס מהיל זהג לעס חמת, וויפיל מהלן רעד חי' מיט דיל, כה'ץ לי נקיפות מלפונ, הפטר וויהלט מען געקענט רהטעווען, וויהטה עונה לי נו! מה מה עונה לי? נו! אני רוחה צהטעולס ידע צהה האמת מהלמר נאס, חי' שאכ זיך ניאט

דרישות זגבת מנחם

הווען ירגינץ צוֹה הַמֶּלֶת גְּדוֹלָה, הִיאֶת הַעֲלֵט ווְהַמְּעַנְדֵּל הַהֲגָעָל וְהַגָּט הַיִּזְרָעֵל לְמַלְתִּי הַגְּדַלָּה הַקְּדוּשָׁה "הַמָּס תְּצִילִי הַת סְנִיגּוֹן הַפִּי הַט נְהַמְתֵּלָה הַמָּס הַמְּמַכְרוֹ זֶה הַגְּדַלָּה כְּמַצְרָה תְּזֻמָּן תְּלִגְיָצָו הַמֶּלֶת" מְזַכְּרוּ מֵהַנִּי הַוּמֶל לְכָס צִיז הַיְלָל יוּווִי ווּעַלְעַט הִיאֶת מְקוֹזֶל יוֹס יְצֹוּעָת מְתָה הַוִּימִים זַיְן.

הַה. מַיִדי שְׁיַלְכָו מַהָּה הַנִּשְׂטָח, צָלִי יְצֹוּעָת מְתָה
הַיִּן כָּלוֹס עַס תְּיִצְוּעָת מְתָה יְצָא תְּכָלָה, נְלִמְמָה,
הַנִּי לוֹמָס, וְהַלְמָס.

הַו. לְכָל מַקְרָבָט מַקְרָבָט קְוֹ מְוֹמְטִין
הַז. שְׁרוֹ וּכְוָלָס מְקַבְּלִיס וְהַמֶּלֶת הַמֶּלֶת וְהַסְנִיגּוֹן
וְהַגְּדַלָּה קְעָגָן מְזִיתָה.

הַו יְמִינָכֶם הַזְּמִינָה יְדַע טָזָה קְאַבָּה נְמַכְּלִיכָּס, מֵה
וְהַמְּצָנָה לִי? וְהַמָּתְבָּלִיטי שְׁיַמְקָנוּ מְכָס
שְׁתְּקַטְלָכוּ נְהַלָּמָס, וְאַל הַיִּזְרָעֵל נִיצְטָן זַיְן צְהַקְוּעוּס
וְעַיְ"ז מְצֹוֹהוּ לְמַהוֹצָה הַת מַיְיָה? הַת הַמְּדִיק הַלְוָל
שְׁיִצְעָוָת מְתָה.

הַג. מְתָה נָוֶט' מְזַמְּלִיס צְיִטָּה תְּקַדְוָזָה וְהַיִּזְרָעֵל
מְמַקְאָלִיס הַלְיָוָה? דּוֹלְךָ צְוָהָנְגָנְעָם מֵה וְהַ
צְוָהָנְגָנְעָם? הַכְּבָמָה! הַיִּקְרָא גַּהֲלָנִיסָּטָן!

הַל. הַנִּי מְנַקְעָץ מְכָס תְּיוֹנְגָעָלִיִּעָט, שְׁמַטְיָלוּ נְכָל
לִיל צְצָת צְנִית, הַת הַלְמָחָן וּכְוָלָס מְקַבְּלִיס
שְׁהַלְחָנָתִי, הַמִּיקָּה כָּלוֹס הַס שְׁעַלְטָעָלָע יְצִירָוּ
גְּ"כ, צְעַטְעַטְעַל קְטָעָן קְעִיף לְכָלְפִי מֵה שְׁכֹומָתְכָס
שְׁיַהְמָלוּ נְפִי כָּל מְזָוָה לְעַצְוָת נְמַת רָוָם לְגַוְלָה
יְמַכְרָךְ אָמוֹ, הַוּמֶל סָלְר' הַלְיִמְלָךְ זַיְ"ע צְמַצָּךְ

דרשות זגבת מנחם

טהון צלמו הצליכים צנת מטמ"ד צערך ומלה
מאת חלו שניסה הוא צלחה צניש לפני צלחת. כי גל
למט"ל, הצלול די מהליכים הי נישט מזנה
כלצונו.

ו. כי לא קצה נצלה הצליכים נס לוי מלך
מלך צן הצליכים הצלול המלך שני נס הצליכים הצליכ
צנה הוא יומת הס מזלו להק היין די פועלן מל'ה'ט
ויא געל'ה'ט זורייק קומען צ"ה קיין חיינע פון דיעט
זיאינען נישט פון די גוטע פליינען הונוערלען. [הזה
וזה נמצל להרף נישט הלוירם קומען הינדערויפן
ההמרמי מה זה].

ז. כמה לדקות גמ' ברכות ק"ה.

ו. צחים הצליכות פולווקם הי לה אין ויזנץ
הוו פיעל פלאמת? מצנת כ"ה ה נמלטו צלוייס הומל
מצנת כ"ג צכל כה הלהה עוזו, ל'ב ק"ב ק"ז צ"ז ציו
פהיליהר זומער וגס רקין צענלה "פעריג"
יונגלייט זענען הוועק גענגןגען" (צעונטנוו
וואו הומל 40 הצלל צמיהות עוזו 80 עד מה
מיטפוחות) מה קולח? מי צהוב יכול לנענות? וכחן
הוועק עוגל וצוהל צפלטיות כל מהל ומחל
מהמאטטטיס, עס יא למשהו תושבה, מה מהל
הוועקה, מוץ מהכם הירוש. פ. עונה "הו ידענו
מה יש לו".

ז. די מילוץ חיין אין ויזנץ, קוס איך קולדס, הון
ההכלעס די רני,

ה. נמצל צנת כ"ג, איך צין ה קנהי הני מעה
המחלית, כמו צהלה אמר, מהל צמ"ל
כטהמ"ה ז"ל בכלי ננטה נטירות, "הו נט

מאנטרידיאל ז' חזון תשע"ט
ה. מקליס נCKER צלה נתקלית ומתקיל צלה
מןפה רק רוחה למנך צלה יקי יוכנע"ק ציטה
להס נזול עזמי כהה שוח עטה צלה גלגולות,
עטה להס מנצח צוה עס יעמלו צוה צלה גלגולות,
ועוד צבוייס צלמיהת כפמול כל השולש יודע מוש
ע"י ספה מקווע"ק למיניות ומואיהיס לדביס
מקטרס איך וועל זיין זיעל ברוגו חייף לעיר
ויהק וועט הייפכלטן.

כ. ועוד מקליס צעל ה צהולך לדצל פעםטע
זהן ה. דהרא עס נישט הלוירם קומען צ. ילווע
המצל טהטע ציך מעיר סיון ציקצלו דכליו
בנימומה וארינו מתכווין נגלה רף מהל נמעט מה
כפי ציטמעו.

ג. זכונות מהנטלייחן תמקע הלהזון צלי נפי
ויהלי המלען יש לה פה כיימי יונגעלמאן"ה
להזעל" צהמי עס ר' י.ג.ל.צין ז"ל, צאנז פערמיס
הלהזוןיס הרכ גליינפערל עוד לה יש כמיינט
ולרונו, צפעס הצליז זוכל צבליות צהוב ג.
ככל יש, (הרכ גליינפערל כייגר נמט"ל צנת
מטמ"ו) צלי צ"ק יש צהטע יומל גדור יש
צטהנטיע עולס צמעהות צפלס נצנהה צהן
הומו נעל ההלכנית ל' הצלחת הילצטניין ז"ל
(צט' צנת מטמ"ג) היפה יהכלו ועניתי צהוכל
צימילות הצלל צהמצע ההייער מיט זוינט צופיע
הרכ ג. עס קזואה צל 10 הוי 15 מהן"ז וו
הטהונן צפיי מלהרף הינגעלייט הנטמי
לעשות בענין ומכה כטהרמי מהר איך זיין
געליינט אין דעס וה צלה צה מיטפוחות (לפיין

דרשות זנת מנהם

הוועז, הַמְתָּחֵל לְעִיר מִזְרָחֶנֶּה כִּינְעָלִיכָּע פּוֹם, כֵּל
יַנְדָּחֵצָג, וְלֹא מַצְבָּזָו לְגַעַג, לִיפָּחָה כְּלָגָט צָלִילִי?
הַצִּימָל הַחֲלֵץ פְּהָלָל וּזְוִינִיךְ! הַפְּסָלָל וּוּעַט דִּי מְתָּחֵל
קְוָהָט פְּהָלָן? סָוֶה הַכָּל לְצָרְנוּ "קְולָס צִין מִיקָּה,
כְּפָלה גַּמְנָץ וּזְוִינִיךְ זָהָל גִּין נְעַזְהָל" נָהָרְהָלִיךְ
בָּזָה יְהָ, נְיִין, נְיִין, יְהָ.

ג'. גייט ה' חינגרלמן, (מ.ו.). ה' ק' הכהן
ז' ז' מלג'ץ מת כהן, י' ז' לו ריכטיגע מהנט
חניליס, מהנא ק'וס לויין, לרכו ז' ע' קרגל
ה' כלוחנת, פלי עצל זליקת נייס, ה' ניס,
ה' למליקו הווי מהני ז' נ', או ה' פאל להני מײַנע
געפין, ז' נ' מהט מהט מען ז' הוועך
געשטעלט, מלכו, צעיגלעך ברהנ'י מהרץ,
ז' ויז'ו נ', מוקדות, גס פה צמיהנטיליכל פטמו
מלך, אין לה ה' חינגרלמן טהף מהל' למ' ימאוד
הוות שועזה צצ'יל עטמו, או צצ'יל מהנו, סנו,
או צצ'יל חומנו, או סמכווין רק צלמי נ' נ' ז'ו,
ראק סכהנ' ז' דעס לויין, שהס כשליכים נ' ע' על
ה' קרגל ה' כהנט צ'ריך נ' אול' רשות מנגנ'וי או
מ' לאכ' נ' עוק? "ה' עם טווחט וויי צליעיט מען".

יד. וזה קללה ניוס ר', טאויילו ממה"ת, סבת נעת
הנחתה, מהט על זיך מלויים געגען, כמו
אתהינגעעלמאן גינט זיך מלויים, וכי הפטל למאוע
ממנו זיך מלויים געגען כמו צו שיטיס? על מהט
מלויים געגען הכהן פונעס לציין! מהט זיך
היער געקערלט! על מהט יה געדמלפט נישט
געדמלפט, ומה נך לעזות צמויגגע מלצעט?
זיך חגעמען על הרזי נקלה צמויגגע מלצעט?
טיימי רוחה לרחות, צממן דהויך יגנויך לנס חמץ
מייניחן דהנאל, וכיה הצעך ווועק עליו ציגען.

כמעו לזרי כפילה" ושה עוד טיה מ אטיקל
גמל היין וויזנץ, זה יכול לאוות לך צווינץ.
ט. ספטנאל צנת נ"ה. לי קהילען הייך אקלהו
געומס. היי זוכר ספטנס מהל האג הייך זיך
הונטעל געהעלען. נזיין טהו טהו מה נצער תלמיד
טה נפוי הצער מגוז נצער, ומה לזרו ניעטלה
לייטלה, ועוד פעם ניעטלה.

יכפֶר וויזנִץ. הוֹמוּ לְדָלֶר, קַהֲמָמָח מְוֻמֵּל וְזַיְדָל נָוֶג. עַל גַּעֲזָעָגָנָט לֵי עַלְאַטְעַט טַנְדָּל זְנוּקָע
לְלַמּוֹת מֵהַכְּפָל. וְהַנִּי יְוָדָע יוֹתֵל נָוֶג מַהְלָצִי.
מְדַלְּלָף לִיְקָן קְלִיעָה"מְמַלְלָה מְסֻוּזָנִינָע
מַמְלִילִיס. נְקִיּוֹן טַהַרְוָוָת מְסָה צִימָל עַט לְמִיו הַמּוֹל
מְלַדְלִי זְכוּרוֹנָס נְכָלָה קוֹי חָלוֹן טַהַמְנָגָדוֹ זְמַלְיָפָות וְזָס
קוֹי חָלוֹן אַפְּגַיְחוֹן הַמְּגִיאָס מְלַעַיְיוֹן גַּג"ל.

להוקיינו

יב. ועל כל עמה נהמי, לנו מילונה הוי ימו כמו
סוליט הות יולדת ממת"ת לפה, בצע יולדת,
חיני מלכד מלחמת יומת בעל הפטישת עיר צוות
צינינו זגס הוייה (ה.ז.פ.) חני מכיר חומו הות
חכיו זגס הכלמי הות קזו חני מלכד פון די וויקט
וחקון חיינגעלייטן, חלו צלמלו חכלן הייזונע"ט
צלמלו חכלנו מן"ח זי' שהאנן זיך געדליךט צי'

דרשות זגבת מנחם

מינקה למקות מה הkowski צל האלמו"ר מקפינקה ז"ל
 פ' הי' געווועגן האהן הצעה, צטפקו גנט, האהן
 לילך, וזו גנט, ציגיל צמות של תגניזיס, וטה
 מילון, ומפי' צאנטנו לו מכות, עמל נטירונז,
 למוקול, האהילו לאכאות מה פילד, רק מה טקליס,
 האלמו"ר לינאל כלפי וזה צוז כבל צן צאנט צפ'
 וכו'.

ית. צטמדבליים עלי, וכטמכיים הווי, האהן, האהן
 צאטמיים מה צני! מהן מלדאל ה פאלוואיטה גטע
 האיל, ה ייכלהגען האיד, צ'אהן האהן האיגען
 געלתא, צווי צל צאנטס צמותיס מילון, צ'קען
 האהן געטלויין, מ'אלהגען מיינען קידלער! עד
 מהן, מיטליה! עד מהן, אני צדריך צל זקיין והאי
 ז"ל האיל.

יט. מילטען צני מכתבי קודש, מוגה האהנלי מיש
 סוף מ"ג דף ט"ט, מהד צוכת במלחיפות, נצני
 קאלה, צאנטאו צס כמה האהן סטמפלרייס
 האהן ואמוקול, אין להטנאג עמאס צמוֹף,
 וטהני לומוקלייס ציאצ'ו מדרלייס האהן וטה
 לא ייאצ'ו ילהט נגס וגס וכו'.

כ. מטלחה ערנט ער נהך? לא לי צהוינט מה
 ידיין, לא לי צטמדאל עלי זה יומל מהי צה
 צטהני זתקתי הוומו ויהה האהן צאויז'ן ואמל "ער
 וויל צויליק קומען, ער וויל צויליק, קומען ער וויל
 צויליק קומען," אין אין צווטה האהן האהן געגעונגערן,
 ולכטמי האהן, וזה האהן צווטס! עכצ'ו אני מביין טוב
 מהויל, מה צהני יש חומר, צאנטו האהן רצ'יק
 לאכטס, זי' ווילן צוין ווילן צעלן מסונטה, מה טוח

ההס לויה גס יקלה צמוֹיגע האהן? לרצי' זה
 נקלה צמוֹיגע האהן, ובצאנט צמף זה צמאל,
 כמו צדרינו, לי רצ'י הי' לי נאכטע זאל, על
 האהן זה צעוז כמה צויט האהן לי על מה לאו
 האהן גאנטליין, ייטה מרילדה פה צמאנטליין!
 צמאנטליין יט מיטווניס? עוד נה.

טו. יט האהן, צמאלצ'ר כל דצל האהן על וויזנץ
 יותל מהי צנה, ואהאל האהן צטיען ווי
 געמעליך, מה עוזיס כלוס, ואיפה האהן האהן
 צתיס? ניכט דה! האהן? אני יודע צהס צהמת
 געטליין, האהן צמחייה צודס, האהן לא נמאהיס?
 האהן האהן נמאהיס, אני צן נמאה! יט צ'ה האהן
 האהן צוותא גאנטיס! (לכחו' כוונתו ציט לא
 עצלייס וואחד צוותא האהן צמאנטליין).

נו. לא לי צהצ'ר מהד נעמיט זיך פהן רצ'ין,
 צטהני מלצ'ר מהה שעלה זיך האהן צלהצ'ר מהול קאטה
 זיך לאצ'ר מהה, זה מעלה זיך לנטה האהן עטה
 צנה האהן צהצ'ר מהה צעהצ'ר מהי לך צשל ולס
 לא לי צטהקן עד צנה, צוילק האהן, מזנאנט האהן
 האומל נטה צהס צעלק ידצל עוד פעס האהן גדי,
 האג'יך צלהה צמאנטלה נגד צעלק *אני קולה נזה
 מוקל.

ז. זולני צבאלוית צנו צל האלמו"ר לי'י
 מקפינקה ז"ל, צנאלרג צמאנונט לריכים, צדריך
 האהן מהלויזיטו צל האהן צילם, צהנוך מהני, זה
 סייח צדריך צאנט צהאלמו"ר ציכל, האהן
 האהן האלמו"ר מקפינקה ז"ל, ואמל (מהן טוח

דרשות זגבת מנחם

לאוקיען הומו, ומאס שיימס קלייש נאצין מענעםכס מה נעצות, אין בעט לעס גאנגען עולס לאוקיען הומו, עד צימול צמונגה, מי רוגה צימול צמונגה, והעגה אין נעצות צמונגה, הו כנ, וחיי מקלייש צאוס הופן חלק רק חס ימן נאלך, מהט הפליס דולג, זו הילען צמונגו הילען לויזנץ אל ימול, הא' מהלי בתצונגה, שיה מקפיך פעס מהט "געל שיימי", אין וויל ניטט מעיר, יואה געוועגן" הילען עד צלה פיזר צו, אין הידע צלה יולדו ממצעיו, צציגל וזה קרייך מסון, חס יוקיעו הומו הידע צפומות זו יומאל, צלה ייה עוד פעס לדאל צוה.

כד. וויל אין בעטן, ווי אין ער צמויהן יענקל', מהט מנאל הפת"ת, מהט שייחדי ציט לך מפקיד רומני, אין לנו יאיך"ק פה עדין, מהט מלחה מה טדרן, לילדיס אונ, ולטלאמילדיס אונ, אין צוילן נאטנטג צמקלה צוה, ציזלעו לדורות הנטהיס, צי לי צהטע צצזוע חס טוח צה צימכו, צי לי צהטע זהילקען צליינען הוו, "צצזוע צענאל קלה צמזרותנו, או יונגעערמן שאט ג'נטלהצעט היינעס, ציטלון צמצעלה, ועוד מהל שאט ער ג'נטלהצעט, ציפלטס עליו דעריס מגווניס, קיה נג מהיה ומתהמאל האמן! לר"ת האבע... והטצעין יזין" חייכי מזיכיל צמו אין דער שעולס זהיל קלטן מיטו די פום, ויגעקו פי ולט יפמאו הוויך די ערל וועט זיך ציגלען מממתה הנטה, מי נג מהל ממענו מי נג האיזט זה צלוס קיוס נג פהלי (כמה קלה צליין האיזט צעהה צלאה האיזט) הוו,

הילען אין געטווין

ענה להס (כמה פונה נרכ ג'). רצ' נען! נא! ווילק באט על גענפערט? פלאג ג', עונה מהיך ווילק ניאט), עיניimi צרמץ"ס, ולט מהלמי צט כהו, צכל צעל צמונגה, קרייך להזות צוויזנץ, קיוס מיינן מהט דעריו, מי קבלתי הומו צעל צמונגה, וזה מה טמפלט צמולה, מוויזה לדאיו, ואס זה כוונת מהל, מילקלויס להאטמו, ועוד מהל למיטאו מהל, חס הוועיד בעלו עוד פעס מהט, יפלקטס עליו ניכט קיין ציינע זילען.

כה. טיעערע מהן, מהי ורעני, צציטה מרגיל שטמפלית, כמו צוּה נקלה, ושייה צלטה לצעינס צציו מהט צזוד כמה הדרומי"ס וצאלטו מהל צהט למילוי"ס מהו"ל מה נעצות וענה במאט צנכת ע"י סגנאל, ואמלמו"ר סומיך מהט חמיליס לאוקיען הומס וממס צמו, וצאניל הלו צני חמיליס, סטאלקפו צאניני הומהה כהפליס חייך, מהל מסרניש, מי מכיל הומו, דיכר צט, וצאניל צמות הלו צלטה הלאס, וכל חמץ חמפס זעקו, הייפן סהטמערט נוקט, פוי! פוי! ורךעו צרגלט על האילפה.

כג. זו אין דהילפ לעדען פון דעס קערט זיך מיר היינעל לי קיטקעט, ועל מי אין קרייך לדאל, מהמיינו לי אין צין זיינער מה גוטע מענטט, צצחני צמונטי צאוּה קיה צנאל הנטה, צין אין געווילן צלהט, צני צאל הומאי מה טונק נעצות? מהלמי צהני נג האמן לו צמולה מה לי, אין קען עם ניאט טוֹן, הילען מי חייך נעצות מה זה.

כה. לאוקיען הומו וצלהמת מה שיימי קרייך נצוח, שיימי קרייך לומל גאנטלי צמונט, ולחתום

דרשות זנת מנהם

ילדייס להרטז זענען די קינדער צעל סגיית ה'ין
ב'ין ה' מקיד וויהס ה' הצעה מה מלמד חומי לאו
הוּפְעָנִיָּהָק, ניאט או פהיגן דעם רצין ולמהל ה'
ה'יַת ל' כהה זה ייטה כל מילך אדרך
כט. ייטל כות מטה (מטה וו). סְמֻעַתְּ שְׁקָבָתְּ על
וה (אַהֲרֹן צְבָהָה אַהֲרֹן לְדִבֶּר עַס אַלְמָלִים כַּיִי
אַלְמָלִים אַהֲרֹן צְבָהָה אַהֲרֹן חַמְלָאָה) ה'ן דולר על
ה'אמָע נ'ף ה'מל צְמוֹגָע הַלְּצָעָט, ר'יינע
הַלְּצָעָט, דההק ה'ין די ר'יינע הַלְּצָעָט, די
ה'אמָע/ל'יגע הַלְּצָעָט,
ה'ז'אוּרָה כ'כוד מ'כְּלִיכָּס ל"ה מ'קְדִּישָׁס
ה'ז'אלְסָס צ'ין כ'טיפות על זה ק'lein לאזאל.
ה'הצ'וע ש'ה א'ב'ון ל'ב'נות ש'ה א'ס ג'וּיִיטָע
ה'הצ'וע א'ה צ'ועות ו'ה'לו מליחתי הא'ב'ות כל מיין
ה'ה'ל'וות די נ'ה'ל'וises קענען זיך פה'ל'ע'ט'ע'ק'ן פה'ל זיך
ה'ה'ל'ו צ'ע'ן ש'יטה א'ק', מ'ה'ו צ'וּה'נ'ט'וּוֹת, וכו'
מ'ה'ז'ה'מ'ה'י'ה' מ'ה'נ'ט'ה' ל'ה'מ'וּע'ט'ה' מ'ה'ל'ע'ז'ן.
גען' ה'ין די קינדער ה'ונ'ע'ר ק'ז' חומ'ט'ין.
ה'ז. ז'ימ'ו ט'ה מה ט'וּג, וכ'ולס מ'ק'ב'יס, די פ'ק'
ני'ג'ון.
ה'ג. מ'א'ב'ת ה'ה'ל'ג'ג'. א'ב'ה' ע'ל ל"ה'ה' ע'ל ה'ף
ש'יטה ק'טה לו, ו'ה'ה' רק כ'ה' צ'ה' י'ה'מ'רו ע'יו
צ'וּה'ן מ'ה'מ'מ'ג'ל'יס.

כה. ק'ודס ה'ין די ר'צ'י נ'פ'נ'י ק'ל'צ'י ה'ין צ'ל'וס נ'ה'ק'
ה'ה'ל'ג'ה ז'ה'ה' צ'י'יכ'וֹת ה'מו ה'פ'י מ'א'פ'ה' .
כו. סְגָמִיּוֹת נ'ה'ול מה ש'יטה, א'ז'וּה'ה'ן ה'ינו
מ'ה'וּיִיך' מ'ה'ן ה'ה'ג'ע'ל'י ז'מ'יס ה'ל'ג'ה' צ'ל'ג'ה'
ש'יטה א'ק', נ'ה' י'ה'מ'ל נ'ה' צ'ל'וס, נ'צ'על' ה'ב'ית מ'וּתָל
ה'ה'מ'ע'ט'ה' צ'ט'ל'י'מו, ז'וּמ'ל "ה'יכ'ה י'צ'ב'ה' ל'ק'וּן' מה'
ק'לה' נ'צ'י'ינ'ע ו'ז'וּנ'יך' ק'ה' ח'כ'מ'וֹף, ק'וּת', מ'נ'ח',
ח'כ'ז'וֹן' ג'ג'פ'ט, צ'י'ינ'ע ת'וּל'וֹת, ה'ה'ט'ז'ין' ח'וּס'ג'ג'ל'ה'ז'וֹט
ה'צ'וּה'ג'ג'וֹת", ז'ה' נ'ה' י'פ'ל'ע' ה'ה'ל'ג'ה', ע'ל' מ'ה'כ'ל
ל'ז'לו, ש'יטה א'ק', ע'צ'י'ת' ה'ה'ג'ע'ל'י'יט', רק' ל'ד'ר'
ה'ה'ל'ג'ה' ה'נו'ן' מ'ג'ק'ט' מ'ה'ג'ע'ל'ג'יט', א'ק' ל'ד'ר'
נ'ג'ד' נ'ה' ! ה'ל'ג'ה' צ'ע'ת' צ'מ'ז'מ'ל'יס' ה'ה' נ'ג'וּנ'י
א'ז'וּה'ה'ג'וֹנ'וֹת' ה'ס' ה'ה' י'וּמ'ה' ה'ל'י' ז'ה' ג'ג'ד' ג'ג',
ה'ה' י'כ'ול' נ'ה'מ'ע'ט'ה' צ'ט'ל'י'ט', ז'ה' נ'ה' מ'פ'ל'יע',
ו'ל'ז'וּה'ה'ן' י'ה'מ'ל', ה'ל'ג'ה' ע'ל' מ'ע'ז'וֹל' ל'יד' ה'ג'ע'ל'ג'יט' נ'צ'יר'
ב'ה'ז'וֹן' .

כו. ה'ין ו'ז'וּנ'יך' ה'ין די ר'צ'י נ'צ'על' ד'ית' נ'ה' Klein נ'יל'ך
ב'ין' ה'ט'יפ'וֹת' י'ע'נ'ע'ל' ג'ע'מ'ט' ה'ל'וּיק' די ק'ינ'ד'ע'ל',
י'ע'נ'ע'ל' ג'י'יט' מ'וּק'ל'ן' ז'ה' נ'ה' Klein צ'ין' ה'ט'יפ'וֹת' נ'ה'
ו'ל'ה', ה'ס' ט'וּג' ק'וּל'ך' ז'ד'ל'כ'ו' נ'ה' Klein צ'ין' ה'ט'יפ'וֹת'
ו'וּע'ט' מ'ע'ן' ק'ל'ה'פ'ן' מ'יט' די פ'וּט', ה'ין' ה'יא'ל' ה'ל'ע'
ו'וּע'ט' צ'ל'י'ע'ן' פ'וּ! .

כ'ה. נ'ק'א'מ'י כ'ג'ל'ג'ה' צ'ה'י' כ'א'ז'וּל'יס' ל'ב'ית' ה'ט'וּל'יס'
צ'ל'ג'ה' י'ז'מ'לו' ה'ה' ב'ג'ג'וֹן' ה'צ'ל'ג'ה' כ'א'ז'וּל'יס' צ'מ'יס'

מייטן הייליגן רביע'נס כה

ובס"ד

קונטראס

דה היינר שוראנצנור

חלק א' - מקוצר

דברות קודש באראה"ב

ויז'נייך בני ברק

©

י"ל בפקודת הקודש ע"ז
מערכת "ז'את נחמתי בעניין"
בניסיונות כ"ק מראן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א
ויז'ניץ בני ברק

"הוי זנב לאריות ואל תה רаш לשועלים"

פתח דבר

ישמו חסידים ויגלו ה'שואנצנים, ר'אותם באור יקרות הקונטרס דן, רב היכמות והaicות, אשר יצא לבאר ולפרש את כוונת אדונינו מוריינו ורבינו קודש הקודשים שליט"א, בשיטתו החדש – **שיטת השוואנצנות.**

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו, שזינו להתרומות באור הגוזל – דרך החסידות שיסודותה בהררי קודש מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע. לידוע שדורו של הבעש"ט היה בבחינת "עלפין", עד ששלהו ה' להחיות עם רב, ובדרךו החדש דרך האמת רומם את חבריא קדישא ואת פשוטי העם לדעת את ה' ולעבדו内心 בלבב שלם.

כבר אז, בדור דעה של הבעש"ט ותלמידיו ה' שהעניקו חמה בקומתם, הייתה לעומתם התנגדות גדולה שהיה פרי קטרונו של השטן, שלא יכול לסבול את האור הבהיר והמצווחץ שורה בעולם. גם אז הביטו אחרי ה"חסידאקס" כמו על משוגעים העושים מעשים תמיינים, ברם צדיקים קדושים וטהורים אלו לא הסתכלו על כלום ודבקו בדרכם בעוז ובגבורה, וכך זכו להנחלת תורה החסידות אשר לנו מורה.

כיום זהה, באורח פלא והפלא מכבשי דרכמנא, ההיסטורייה חוותת על עצמה. דרך הבעש"ט המקורית, כפי שהיא מתבטאת בספר תלמידי הבעש"ט, היא מיושנת מדי לדורנו אנו, וככיתו עוז של רבינו הקוה"ט שליט"א על המאמרים שבספריו קודש אלו: "אלטע זאנן", ומAMILא נוצר צורך דחוף להנחלת לישראל עם קודש דרך חדשה, דרך המתאימה גם לדורנו, דור יארע 2018, ששוב אין אנו יכולים לעמוד בקשרי המלחמה כבדורות הקודמים, ולכן נדרש קו ושיטה חדשה, השווה לכל נפש.

ברור איפוא, כי כאן עתה, אין השטן יכול לנוח ולש��וט בראשתו את כ"ק רבייה"ק שליט"א מנצח בעוז ותעצומות על הפצת שיטתו הקדושה ללא חת, ובוודאי יערים עליו הבעד' וכת דיליה קושיות וСПיקות, אך אנו, מיטן כח פונעם הייליגן רבין, נצליח את כל הקשיים וכי יכול בכלל לה אי"ה.

זה היום עשה ה' נגילה ונשמה בז'. לאחר שנים כה רבות ששמענו מאמרים והדרכות מפ"ק רבינו הקוה"ט בעל היישועות משה ז"ע, ואף פעם לא זכינו להבין את עומק הנקודת הפנימית בכוונתו ה'ק', כי שמענו מפה קדשו רק על תורה ושבת, חסידות ומיניות, קדושה וטהרה ועובדת הש"ת, הנה זכינו לעת זו את בעומק החושך והגלות, לאות לאורו הגודל והקדוש של בנו יהיזו וממלא מקומו כ"ק מxon אדמו"ר הקדוש והטהור שליט"א, שביאר לנו את הכוונה הפנימית שבכל הדרכות ה'יל', שהם כולן היו רק אמצעי להגעה אל המטרה הנכשפת: **שווהאנצנות צום הייליגען רבין!**

כידוע, רבים הם הטועים ומטעים בהבנת שיטתו ה'ק' של בעל היישועות משה, ובכטולותם או ברשעותם חניטו זמורות זרים לנطיעה הקדושה. והטעם לדבר פשוט ביותר: רבינו היישועות משה היה הנהגתו בהתגלות יתרה. גם בענייניبشر יכול כל בא עולם לראות להיווך בגודלו והתמדתו בתורה, בניצול כל רגע שלא לבטו לrisk, במייעוט שינה ואכילה, בשמרות העינים, בבדיקה הזמנים, בשמירות הדיבור, בנסיבות נסכו אך ורק סבב עניינים אלו, וכך יצאו אנשי בלייל מהטיא הרבים וטעו בדבר דיבוריו הקדושים נסכו אך ורק סבב עניינים אלו, וכך יצאו אנשי בלייל מהטיא הרבים וטעו בדבר זה, לומר שאכן כוונתו ה'ק' הייתה רק זאת, שיגדלו דורות בתורה וביראת שמים, באהבת ודבקות הש"ת וחמיות והתלהבות לדבר ה', ותו לא מיידי: עפרא לפומייהו.

ברם כידוע מספה"ק שדווקא בדור נחות ביותר, מורד הש"ת לעולם צדיקים גדולים ביותר שיוכלו להיות מנהיגי הדורות השפלים דעקבתא דמשיחא. על כן אשרינו מה טוב חלקנו, שבדור הנחות והשלפ הזה שהחשה מכמה ארץ וערפל לאומים, זכינו להסתופף בצל צדיק הדורות, אחד ייחיד ומיויחד, שננסה אותנו בניסיון האמונה, שהוא הניסיון הגדול ביותר שבו נבחן כל חסיד לדעת אם הוא נאמן בכל ליבו ונפשו לפני רבו.

זכינו רבינו הקדוש זיעעכ"י ברוב רחמייו וחסדייו, והביאנו לחסותו בצל הקודש של כ"ק מxon אדמו"ר הקדוש והטהור שליט"א, שלענינוبشر הוא מראה עצמו כלפי חז' עם הארץ, הדבר נבלה, עוסק בדברי הבא, כמענג את גופו בכל מותרות העווה"ז, כמושחת במידותיו, וכש��ע עד צווארו בטומאת הבודד הקנאה והגנאות. וכך מגיע השלב המכريع, בו לא יעוזו כל ספרי החסידות להגעה לאמונה טהורה, לא יסייעו כל האמצעים האחרים לאחיזה בקרנות המזבח הקדוש, ונשארה לנו הדרך האחת והיחידה: **שיטת השווהאנצנות!!!**

חסיד אמיתי יודע שלא הנראה לעניינו הגשמיות הוא האמת. באמונתו הוא עוזם עניינו ואינו נותן לעובדות לבלבו אותו. הוא הולך "ראש בקריר", בידיעתו שהוא צועד בדרך האמת והישר, ויש מי שאוחזו בידו ומוליכו בבטחה למחו צחצז, ולמה יפקח בעצמו את עניינו הגשמיות והמוגבלות להבitem סביבו ולהתבונן??? יתרה מזאת: שווהאנץ אמיתי יודע שרבי הוא רבינו גם אם אין גدول בתורה, גם אם אין שומר את איבריו, גם אם לא תיקן את מידותיו, וגם אם מתנהג נגד ההלכה המפורשת בשו"ע או

מנהgi ישראל. הוא יודע שהתקשרות וגערריה ישאפט לצדיק אמת צרייכים להיות ללא תנאים, ללא סיבת, נאהבה שאינה תלואה בדבר.

כאמור, שבשנות הנהגתו של רביינו ה' הישועות משה וצוק"ל (ולמעלה בקדוש) נזח מעט יסוד זה, מוחמות שלא היה בו צורך בדרך כלל, כי רוב הנהגותיו בקדוש היו מובנות גם לשכל האנושי. כמו כן, כפי שאמר כ"ק רביה"ק שליט"א במצואי שב"ק קרח ש.ז., לא היה לו לרביינו ה' ז"ע בשעתו אל מי לדבר, באשר דבריו ה' נפלו על אוזניים ערלות, ולכן רק מדברים "פשטוטים" כתורה ועובדת כפשוטם. אך כת - כאשר עומדים אנוocab מוכן ומזמן באש ובמים - עליינו להעמיד יסוד איתן בל ימוט, כדי שנוכל להמשיך וללבסם ולכיצר את יסוד אמונהינו ובטיס השקפתינו, נקודת שאיפותינו ומטרת חיינו עלי אדמות: דער הייליגער רב, אשר אין עוד מלבדו!

* * *

בחודת קודש קרבנו אל המלאכה, ובאו לבאר במעט קט לפ"י קוטן שכליינו והשגתינו, כננס המבhit על הענק, את דברות קדשו של כ"ק מrown אדמו"ר הקוה"ט שליט"א במשא הקודש בארא"ב.

בקונטרס זה באו החלקים העיקריים מותוך הדרשה. הבאנו את לשון קדשו של רביה"ק במלואה ולא שינויים (מלבד במקומות אחדים שלא זכיינו לשם איזה תיבות, וצווינו בג' נקודות לסימן), ובשוליו הגילוון באו העוריות להרחבת הענינים ולהשלמת היריעה, על פי קט שכליינו הדל והשפלה, כהצעה בعلמא לפרש את רום כוונת הקודש ורמייזתו.

לע"ע לא הבאנו את הדרשה המלאה, כדי שלא ילאה הלומד מוחמת הארכיות. אשר על כן במערכת "זאת נחמתי בעני" הוחלט להדפיס תחילתה את הדברים שנתחדשו בדורנו אן, ולא נשמעו מפי רבותינו הקדושים ז"ע שבדורות הקודמים. דיבורים אלו בפרט הינם יסודים ונחוצים יותר, שכן בודאי חידש זאת רביה"ק ברוח קדשו לפי צורך הדור, וממנו ניקח לעבדו בלבב שלם. הקטעים מסודרים לפי סדר אמרית הדרשה, כאשר בין פרק לפרק הושמטה הארכיות הנוספת. כמו כן העבנו כוורות לדעת תוכן הקטע בכלליות.

ובצאתנו מן הקודש נפרוש כפינו בתפילה לפני ה' ולפני רביינו הקדוש שליט"א: יהא רעוא שלא יצא תקלה מתחת ידינו, ויהיו הדברים לנחת רוח לרביינו הקוה"ט שליט"א, ונזכה לחנק את בנינו ואת דורותינו בדרך השוואאנציגות הקדושה ללא שיר, עד זוכה ליעודנו הנכصف עלי אדמות, להיות "מושגענער", כלשון קדשו של רביינו ה' שליט"א אכ"ר.

ח' תמוז תשע"ח

יוםא דהילולא דבעל האמרי נעם ז"ע

"חַיִם שֶׁל עֹשֵר וּכְבוֹד"

הגליון הקדוש הזה

נדבת הנגיד החשוב והנכבד

מסורת לבב ונפש לכל קדשי בית ויזניץ

הנדיב מוהר"ר **חַיִם שְׂטָעָרֶן** הי"ז

קווינס נ.י.

איש אמונה של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט שליט"א

יעזרהו הש"ת בזכות מצוה רבה זו

שיזכה לצאת ממיצר למרחוב, וזכות פועלותיו הקי

בכל עת יעמוד לו ולזרעו להינצל מכל צרה וצוקה

לראות ברכה מרובה בכל מעשי ידיו אכ"ר

עתירת

מערכת זאת נחמתה בעניין

תוכן העניינים

- טז. מאגייקע לאנשי א默יקה
- יז. עצמאות בהנהגה
- יח. להרב חיים מאיר שליט"א
- יט. ניגון השיטה הקדושה
- כ. מלחמה למען שיטה הקדושה
- כא. לשאול הכל את הרבי
- כב. ספירת העומר בארץ"ב
- כג. סעודות לחיים
- כד. עצמאות בהנהגה
- כה. חצרות מאנסי
- כו. כבוד ויז'נץ וכבוד בן המלך
- כו. יחיד מומחה לחינוך הבנים
- כח. ניגון השיטה הקדושה
- כט. חיזוק לחיים שטרן
- א. לא להיות "יאחניש"
- ב. צינרעתל טיש
- ג. עצמאות בהנהגה
- ד. ויז'נץ מיט שוואנצנות הנהגה
- ה. שיטה הקדושה
- ו. יחיד מומחה לחינוך הבנים
- ז. מלחמה נגד שיטת הבאטשים
- ח. עצמאות בהנהגה
- ט. להרב חיים מאיר שליט"א
- י. עלון לקראת הדין
- יא. צווייטע באטע
- יב. עלון לקראת הדין
- יג. מלחמה למען שיטה הקדושה
- יד. התיחסות להקלטה מיוקל וייס
- טו. להרב חיים מאיר שליט"א

מתוך דברות קודש לחלק מאג"ש בארץ"ב

אור כ"ט סיון תשע"ח - וויליאמסבורג י"ז

המדובר" פארשפטיגן דעם דיבור, וויל רוב דיבורים וואם מרעדט, מליגט שוין צו, און סוערט שוין געשוואלן, סוערט שוין א גלגל שלג, וואם סקומט אן געשוואלן, און נישט געשטוויגן און נישט געלפלייגן, און מהערט פארשידענע זאכן וואם מ... א דרי פערטל איז ליגנט. בעט איך או מזאל נישט רעדן. צי סועט מיר העלפן ווים איך נישט, איך האב. איך האב נישט קיין מורה, איך מיין נאר פאר ענק, איר זאלט נישט האבן קיין בושות, און זיך איינמאכן און זויערן, איזו זוי זויער איגע.. זויער פיקלעד.

* * *

ב. ציגראטל טיש

איך זאלט געוואלט או דער עולם זאל שוין מקים זיין, איך וועל רייכערן א ציגראטל, ביום רייכערן איז דא אמאל נערוואזקייט, איך בין נישט נערוואז, איך בין אנגעצוויג שטארק, בפרט די לעצט 2 וואכען, איך וועל באלא אלעס מסביר זיין דבר על אופניו. יעדע זאך פונקטליך בפרטות שבפרטאות, און מקומות צו צו דעם. דער עולם - איך וועל ארוייס נעמען א ציגראטל, כ'ועל רייכערן, און דער עולם וועט זיין שטיל. ס'אייז דא א טיש פון א ציגראטל אויכעט. זיין שטיל. זיך אויסלערנעם צו שוואגן.

א. לא להיות "יאחניש"

דעם וואס איך גי יעצעט רעדן, און איך בעט און איזאל מיך נישט אויפֿ כאנפֿן, און איך בעט און איזאל נישט פארציילן. איך האב אויסגעלערנט אין ארץ ישראל, און מידארף נישט זיין קיין יאחנישע חסידות, אין שׂוּע שטייט, און א האקס האט - אין יורה דעה - א האקס האט וווערעם אין קאָפֿ, קען דאך וווערן ניקב המוח, שטעלט מען אַרְיִין אֶזְאָמֵן קַשׁ, און דע האקס הייבט זיך און צו שאקלען, גיט ארוייס די וווערעם. אונז זענען מיר נישט - זוי מפלעג צו זאגן אינדרהיים, בלשון נקה, איזו סגעוען שטאמען פון מראמארשע - "שורים", בלשון נקה. מושטוקט אַרְיִין - דער וועלט, גיט מארגן, וואס איז געוען דא ביום רבין? וואס איז געוען די אסיפה, מושטוקט אַרְיִין אֶזְאָמֵן קַשׁ, און מהייבט און צו ברען. דאס איז יאחניש, דאס איז שואאקייטן, יאחניש, דאס פאסט נישט פאר אונז. וויניגער צו רעדן.

צי מ'וועט נישט רעדן? - איך האב נישט קיין שום מורה או מיזאל געואר וווערן וואס כ'האב גערעדט דא, אבער אלץ יאחנישקייט, איזו האב איך איז ארץ ישראל איינגעפירט, און איך בעט או מזאל נישט רעדן בתור שיטה, "וינהג הצעאן" זוי דער הייליגער אמרי חיים טייטשט "אחר

דהיינו

שוואנצנות

אייביג נאך פאר ער איז געוווען דער גבר, א געטרייער. נישט פישל כהנא דער מנהל תלמוד תורה וואס איך ראט מיך מיט אים אין געווייסע זאכן. נישט חיים מאיר אדלר, נישט געקומען יעצט ביימס קאמופיין, און נישט יוסי שטרן מיין נאנטער, אויפן פלייגער זאג איך אים: "איך וועל דיך קיינמאָל נישט פֿאַרגעַסְטּוּן אין מיין לעבען", און נישט חיים מאיר מרכוביץ' דער גבאַי פון בית מדרש, א גרויסע עסڪן, א גרויסע טוהער, איך רעד נישט מיט קיינעם אויף דער וועלט. ס'אי דא א רבִי אויכעט, איך האב מיר מיין קאָפּ, און מיט מיין סייעתא דשמייא וועט זיך קיינער נישט מעסטן, וויל מיין הייליגער טאטע האט מיך געזאגט בי א טיש פרשת תולדות, מנדעלע, איך האב געטראקט אנה אני באַ, האט ער מיר געגעבן א זאנג: "מנדעלע, מיין גאנצע כה און מיין גאנצע סייעתא דשמייא ניב איך דיר איבער". איזו איז געוווען. דער עולם וויסט פון דעם, מ'האט שוין געהרט פון דעם, איך האב עס שוין אמאָל דערמאָנט ברביבים, יעצט חור איך עס בפֿירוש.

* * *

ד. ויז'ניץ מיט שוואנצנות הנהגה
מ'האט אנגעהויבן זומער, מיט דע גאנצער טארארם, נאר געוואָלט מיר זאגן דעת, און נאר געוואָלט מיר איינטילן, דאס קעלבעלע איז ארוויס פונעם טשערדע, און מומילא דאס קעלבעלע איז געוווען, דארף מוען איהם, דער רועה שמייסט איהם גוט אן.

[רביה"ק שליט"א ערך את שלחה"ט ציגראט טיש למשך ארבעה דק', וכל העם החריש בחadata קודש]. ס'אי דא אבילד פונעם זידן וו ער האלט א ציגראט איזוי ... מיין טאטע זכרונו לברכה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל האט נישט גערײַכערט א ציגראט נאר פורדים. מיין זידע און מיין עלטער זידע - הלוואי זאל איך ראתן עפֿעס פון דעם, אבער עפֿעס יא.

* * *

ג. עצמאות בהנהגה

שבועות, האב איך גוזאגט דיעיע ווערטער: איך קוק מיך ארום רעכטס און לינקס, און זעה אלעס, איך וויס אלעס, כ'האב חוקר ודוחש געוווען, כולּ אמריקה, אמריקה איז די שוערטסטע. און איך האב מיר מיין פלאָן חיים מאיר, און מיין פלאָן מאָך איך אלֵין, ניט אמאָל מיט דיר רעד איך, און ניט אמאָל מיט יענקל ולצער, נישט משה לבין, און נישט יוקל וויס, און נישט אין אמריקה... יענקל ולצער מיין ידיד נפש, לגבּי זיינע עניינים, און נישט דא אין אמריקה מיט מאיר דוד טובק וואס איז מיין ידיד נפש, מיין בעל אַסְטְּנִיא, געטריי עד בלְבּוֹן, און איך האב נישט ליבּ או מזאגט אויף יעדן גבר - איך מיין, איך בין געקומען, קוקט מיר אויס איך האב דאס דערמאָנט ביימס קבלת פנים, או וויא מטען פון סאן פראנציסקו, צי פון לאָס אַנְגְּלִיסְטִים, דע גרויסער עושר איז געקומען קיין זיינץ. איך מיין איך קען אים נאך פאר ער האט געהאט דאס געלט, א נאנטער מענטש,

דְּהַלִּין

שוראנצנרט

אוֹן עָר אַיִזְמָקִים דָעֵר וּמוֹשֶׁה - וַיַּנִּיצֵּץ מִיטָּש' וּוְאֲנַצְנּוֹת הַנְּהָגָה.

* * *

ה. שיטה הקדושה

איך האב אויף געשטעלט - צוליב מיין
אייבורגאנג טאקט, איך האב חוקר ודורש געוווען,
שווין גערעדט, א שיאד יעדעם וווארט וואס איך
רעד, יעדעם וווארט געמאסטן און געוואוינן, איך
האב אלעס אויף געשריבן. איך האב אויף
געשטעלט א שיטה הקדושה דבעל ישועות
משה⁽⁸⁾, ווי ס'אייז ידוע אין סאטמאר, "ווער
ס'גייט אין די שיטה הקדושה פון וויאל משה",
יעצט איי געוווען א גרויסע קאמפֿין, מיין
שוואגער ר' אהרן טיטלבוים, דער סאטמארער
רבּי, האט געמאכט זונטיג א גרויסע קאמפֿין,
וועגן די שיטה הקדושה, אונז הייסן לערנען
"ויאל משה", על הגאולה ועל התמורה, אונז
כחוק זיין קענען די ציונות. אזיי האב איך איך
געמאכט די זעלבע זאך, איך בין נישט
סאטמארער רבּ, איך האב נישט זיין ... אונז
גדלות, אבער ער, באוטו זמן, ווען די ציונות האט
שורה געוווען זיינער שטארק, כ'האב געהרט פון
טאטען נישט עטליכע מאל, הונדרטן מאל: "די
מאדרנים אונז די ציונות האבן חרבי געמאכט די
וועלט". האב איך אויף געשטעלט א שיטה
הקדושה ד .. ד .. דבעל ישועות משה, איך האב

הו, פין. דאמ קעלבעלע איז נישט קין
קעלבעלע ... איז דער רבוי וווײטער געוווארן
אויס קעלבעלע, און ער פארקריכט שוין
וווײטער, ער וווערט שוין א שליט, א מנהיג,
אבער "ומשה היה רעה", ומש"ה איז די
ראשי תיבות וווײז'ץ מאיט ש'וואאנצנות און
ה'נרגה

וואס זאגט מען? איך האב מיר גוט חוקר געווין, מיט מרוגלים, איך האב גענו מען די FBI, ווי מ'דופט עס און דא אין אמריקע, איך האב גוט חוקר געווין 2 וואכען. וואס זאגט מען? דער רביה האט משוגנסן, דער רביה האט משקעים. ער איז אוועק גענאגען א שוווערע לעבן ליגט אים משקעים, דער רביה האט קרייזן, ער איז א קרייזישע מענטש.

איך וועל דערצ'ילן א מעשה, און איך וועל
באלד מפרש זיין: צו דודקע האט אמאַל
געשריבן א יוד פון חוץ לאָרץ: דודקע, גיב מיר א
מִקְומָם מכוּבָד, בֵּין אֲנָשִׁים מִכּוּבָדים, "דָּהִינָּנוּ"
בمزוחה. דער רבִי האט משוגאָסן, ער האט
משקעים, ער האט אַנְיִיזֶן, "דָּהִינָּנוּ" - אֵין מײַזַן
פִּירֹושׁ רְשָׁׂׂיִ מִיטָּתָּסְפּוֹת - אַ רְיִינָע
משוגענער. דאס איז דער שפֿיעַז. אָן אָ ... אַיך
רעַד דָא, דָא אַיז אַ סָּאַטְמָאָרָע אָוּוִירָה אֵין
אמֻרְאַקָּע, אַיך רַעַד גְּרָאָב אָונָן קְלָאָר אָונָ רְיִין: אַ
משוגענער, ווֹיִיל ער מאָכָט שְׁוִין נִישְׁטָ קִיּוֹן
קְעַלְבָּעַלְיִישָׁע זָאָכָן, ער ווֹיִל שְׁוִין ווּעָרָן אַ מְנָהָג,

א. יש לדיק היבט אשר זו שיטת רבייה"ק שליט"א בכבודו ובצמו, והוא הקימה יסדה, אלא שקוראה על שם אביו רבייה"ק זי"ע.

דהינן

ニישט געלערטנט נישט אין חב"ד, נישט אין בעלו,
ニישט אין גער, נישט אין קארלין⁽²⁾, איך האב
געלערטנט נאר ביים הייליגן טאטען, איך בין א
העכטעה תלמיד זיינע, האב איך געמאכט די
שיטה הקדושה, חזז וואס איך האב צוואה פון
איס, וואס ער האט מיר אונגעזאגט אין ער, איך
האב גערעדט צו איהם "טאטי דער עולם גיט
ニישט מיט טatty, טatty איז נישט מיטן עולם",
איך מיין ער איז געווען א געהויבענע יוד
אביסעלע, אזי מיין איך, א נבייא ה', א משה
רבינו בדורנו, אויכעט געהאט גרויסע מעוררים,
האט ער מיר געגעבן א רוח צו ביי דיביר: "איך
פארשטי פונקליך וואס דו זאגסט, איך בין
פארשטי, וואס קען מען טוּן", איך פלאג
געשטאנען ביי דיביר ארוייס צו גיין, איך פלאג
אלץ גיין אזי אהנטער, מהאט שווין געהרטט פון
מיר דאס הונדערטט מאל, רופט ער מיר צו: "דו
וועסט שווין אנדערש מאכן". דאס טייטש איך
האב א צוואה פונעם הייליגן טאטען, איך וועל
אנדרש מאכן, האב איך געמאכט די "שיטה
קדושה פון ישועות משה דהינן שוואנצנות".

* * *

ו. יחיד מומחה לchinוך הבנים

די אמריקאנע עולם איז זיער געטריי,
באמת, "מי יעלה בהר ה'" איז דא מיט זיי, אבער
מקען נישט לעבען נאר מיט קיין מלחמות,

מלעבט "ומי יקום", יקום מיט די פיר אוטיות
און מיטן כולל באטרעפט מקוּה, און מי יקום
ב'מקום ק'דשו די ראשיתיבות איז בני"ם, ק"ב
האט מען געהרטט פון טאטען - אויב מלערטנט
זינע תורות וויסט מען - באטרעפט בני"ם,
מדאך זיין ומוייקום אויך. און אויף דעם איז דא
אין מומחה, א אחד יהיד ומיהוד, און לאבי
דעם, וואס הייסט מנהם מנדיל בן לאה אסתה,
נאר דער רבבי.

און, האב איך בודק געווען די לעצעט 2 וואכן,
וואס כ'האב געהרטט אלע נייעס, איך האב
חווק געווען, איך קען יעדעם יונגעראן, איך
וויס וואס ער האט געיזאגט, איך וויס
פונקטליך. און ס'געווארן אין שטיבלעך, און
ויליאמסבורג און בארא פארק בפרט, און
איבעראל א טראפעלע אבער וויניגער, איז
לייצנות, דער רבבי האט מושגאנסן, דער רבבי האט
משקעים, און דער רבבי האט קרייזן. וואס
מאכסטו פאר דען משקעים וואס דער רבבי
האט מיט אלע...? ער ליגט צו נאך! נאך נאך
נאך נאך! ער רעדט ארום לייצנות, און דער
שפראך גיט, דיעע אלטער שפראך דערמאנט
מיר די אלטער צייטן, איך געדענק גוט די אלטער
צייטן, איך קומט מיך נישט פארהערן מיט מיר,
ס'אייז דא איז דא אפשר איזן יוד אפשר צוויי,
וואס ס'הייסט חיים שטרן און אהרן נוטובייז', זיי
זענען נאך פון די אלטער, און זיי געדענקען אלע

ב. כאן נראה דיווק הלשון איך כל תיבה שקול ומדווח, שרבייה"ק לא מנה כאן ברשימה את בית "סקויריא", שכן הוא למד שם
בימי חורפו למשל תקופה קארה, וד"ל ואכט"ל.

גרויסע שוואנצנים, וואס זי גיעין מיט מיט אונזער שיטה הקדושה דבעל ישועות משה דהינו שוואנצנות, עדין או נאך דא. איבער אiar ארום צי סועט זיין וויס איך נישט. דער אייבישטער האט מיר געהאלפן, או כ' בין געקומען קיין אמריקה, וואס איך האב נישט כה, איך האב געמאגט קומען יעצט ווי איר מעאגט טאנצן אויפֿ דַי לְבָנָה⁽⁴⁾, איך האב נישט קיין כה, אבער איך וועל אויס רײַסן במלחמת קודש במלחמת حرמיה, די שיטת הטמאה שיטת הבאטשים, וואס דאס ברענט א חורבן אויפֿ זי און אויפֿ זיערען קינדרע. וועט מיר איינער זאגן: דער האט נישט קיין וואילע קינדרע? ער האט יא וואילע קינדרע! ני, ואסזשע טוסטו, ס'אמאל געקומען צום בעלזער רב, סאי דא דוקטור קלין אין געוען אין בני ברק, חיים שטרן געדענקט אים, ער איז געאנגען שטודירן, און מיין הייליגע טاطע איז געוען קען שטודירן, האט ער געזאגט איזו: "או אינער ווארט זיך אראפֿ פונעם שטאָק, פונעם דרייטן שטאָק און ער בלײַבט לעבען - וועסט עס איך טוּן?" - אט איזו!

פאר וואס רוף איך עס אן שיטת הטמאה?
ויל דאס שטאָט פון איזן ווארט: טומאת
הגיונות והכבד. איך דארפֿ געפֿעלן פָּאָר די
חברים, איך דארפֿ געפֿעלן פָּאָר דע גאָס, און
ליידער ליידער ליידער, אין ארץ ישראל איז עס

פרשה/לעך אין ויז'ני.

און איך היב אן צו הערן צאם, הערן זאָן,
אפילו פָּאָר א יאָר אין אלעַד, איז ב"ה אוועק
געאנגען 8 יונגעלייט, געלוייבט דער הייליגער
באשעפר, איך האב נישט קיין ווערטער ווי צו
דאַנקען, און געראטעוועט א שטיבָּל, א שטאט
פָּוֹן 120 משפחות.

איז אלעַס שוין גוט?! באָלֶד קומט מען אויף
ארץ ישראל אויף ראש השנה, עי, אלעַד איז אויך
דאַ, מכאפט זיך אן אפָּאָר פְּשָׁרְנִים, צו שטיצֵן די
שיטת הטמאה די שיטת הבאטשים. היו לא
תהיה! איר קענט נישט אייער רבִּין, דער
מושוגענער, איך הייס דאָך בְּמִילָאָ אַמְשָׁגָעָנָר,
נו, מעג איך הייסן אַמְשָׁגָעָנָר. מושוגענער בין
איך, אבער זינדיין, און צו האבן קינדרע ... און
אויסגעלאַסְנְטָע, וועל איך נישט דאַלְטָן דערביי,
ニא נא. ס'אי אַשָּׁאָד. דע
גאנצע וועלט רעדט, אלע אתרים, מהאָט שוין
גערעדט פָּוֹן דעם, אבער יעצט גַּיִן מיר רעדן
למעשה.

* * *

ז. מלחמה נגד שיטת הבאטשים

איך וויל בפֿירוש זאגן, איך מיין נישט דעם
עולם אין אמריקה, וויליאמסבורג, בארא פָּאָרָק,
איז טייטש אלע, ניינ ניינ, ס'אי נאָר דאָ אַגְּרוּסָע
טייל, עדין, עדין, איז דאָ אַסְאָך יונגעלייט,

ג. כאן רואים גודל מסירות נפשו של רביה"ק שליט"א, שאעפֿ שטמש סכנה עבורי מלחמת חולשת גופו הטהור הנסעה לחויל, וכידוע חמירה סכנתא מאיסורה, אעפֿכְּ השליך נפשו מנגד למען המטרה הנעה והנעלה (שרבינו הקוה"ט שליט"א בעצמו מיעיד במשך הדרשה שאף אחד אינו יודע הסיבה האמיתית).

ואגן ווער דער רבּי איז געועען, נאך כ'וועל פארצ'ילן אוזי: סגעקומען אָ רבּי מנחם אַבל זיין ב'ים ל'יבאָויטשער רבּיִין, אָן ער פרעגט: ווי אלט איז געועען די רעבעצן? זאגט אַים דער ל'יבאָויטשער רבּי: "זאגטס מיר וואָס איז דאס אַיך אָ נפְּקָא מֵינָה?" אַוזי האָבּ אַיך גַּערעדט צו אלע גַּבָּאים, נישט משה, נישט יוקל וויס.

אַיך האָבּ זיי געגעבן, זיי האָבּ געבעטן די גאנצע רישימה פֿון אַמרִיקָה, אָונָ אַיך בֵּין געועצָן אָפָּאָר שעה אָונָ געמאָכָט סְלֶקְצִיָּות. אָונָ דער עולָם שְׁפְּרִינְגְּט, אַהֲרֹן פָּאָרוּאָס דער, פָּאָרוּאָס נישט, יעדער מִיט זיינָע אַינְטְּרָסְן, אָונָ ער רעdet זיך אַין - אַיְינְגְּרָעְדָּט, אָנָ אַיְינְגְּרָעְדָּט נישט ערגער פֿון אַים - אַיך מִין נאָר דעם רבּיִין אָונָ נאָר ווַיְיַיְצָן.. הַיְבָט זיך נישט אָן מִיסְדוֹן, סְמִינְטָן נאָר זיך! אַיך זאג אַים אַין פְּנִים אַריִין קְלָאָר, כְּמַיִן נישט "זאג אַים" אַיך מִין אַיְינָעַם, די אלע וואָס זיי האָבּ טוּמָאת הַטְּמָאָה, די שִׂיטָת הַטְּמָאָות שִׂיטָת הַבָּאָטָשִׁים, מִינְיָעַן נאָר זיך, אָונָ זיי קָעָנָעַן זיך שְׁוּעוֹרָן אוּ זיי מִינְיָעַן נאָר דעם רבּיִין, אָונָ דעם רבּיִין מִינְיָט נאָר אַין מענטש, נאָר מְנַחַם מְנַדְּלֵל הָאָר, אָונָ מִין זוּן אַיך מִיר שְׁטָאָרָק גַּעֲטָרִיִּי, ער אַיך מִיר נָאָנט, מִיט אַים רָעַד אַיך אַבְּיסָל. אַיך האָבּ אַים נָעַכְתָּן נאָר פְּאָרְצִיְּלָט נָעַכְתָּן אַינְדָּעָרְפָּרִי, אַריִין גַּעֲקָוּמָעָן אַין מאָנָסִי פָּאָרָן דָּאוּעָנָעָן, האָבּ אַיך אַים דְּעָרְצִיְּלָט אַבְּיסָל וואָס פָּאָר אַקוּוּטְלָעָךְ אָונָ וואָס אַיך מַאַך

אַוְיך דָּא, אַיך זאג נישט אָז נישט, אַבעָר אַין אַמְּרִיקָה אַיז דָּא אָ עַבְּדָה זְרָה ווָאָס הַיִּסְט לְעַקְעַבְעַרְעַרְיִי, אָונָ מִיט חַבְּרִים, מְדָאָרָף נָאָר גַּעֲפָעָלָן פָּאָר דִּי חַבְּרִים, אָונָ לְעַקְעַבְעַרְעַרְיִי, מִיטָּן גַּאנְצָן גַּעֲטְרִיְּשָׁאָפָּט, סְהָאָט נִישְׁט צוֹטוֹן אַיְינָס מִיטָּן צְוּוּיִיטָן, אַבעָר לְגַבְּיִי דָּעִיעָה שִׂיטה, אַיז ווי מִזְאָגָט: שִׂיטה הַטְּמָאָה שִׂיטה הַבָּאָטָשִׁים. אָונָ אַיך ווּעָל דָּאָס אַוְיסָן רִיסְן, לוֹחָם זַיְן מְלָחָמָת הַ, אָונָ אַיך ווּעָל זַיְן אָ אַפְּטָעָר גַּאֲסָט אַין אַמְּרִיקָה, אַיך ווּעָל דָּא שְׁטִיצָן דִּי יְוָגְעָלִיִּט, דִּי יְוָגְעָלִיִּט דִּי שְׂוֹוָאָנְצָנִים ווָאָס זַיְן מִיט מִיט דָּרָךְ הַקְדּוֹשָׁה דְּבָעֵל יְשֻׁוּוֹת מֹשֶׁה דְּהִינָּנוּ שְׂוֹוָאָנְצָנּוֹת.

דָּעֵר טָאָטָע הַאָט מִיר אַמְּאָל גַּעֲזָאָגָט, אָז מִזְאָגָט "חַיִּים שֶׁל עֲוֹשָׂר וְכָבוֹד", עֲוֹשָׂר מִינְיָט אַוְיך ווּעָגָן כָּבוֹד. אָינָ אַמְּרִיקָה בְּ"ה אַיז דָּא גַּעֲנוֹג גַּעֲלָט, אָונָ דָּעֵר אַיְבְּשָׁטָעָר הַעֲלָטָן אַיר זָאָלָט אלע מַצְלִיחָ זַיְן. שָׁוֹרֶשׁ כָּל הַמִּידָּות הַרְּעוֹת אַיז טוּמָאת הַגִּיאָוֹת, אַיְבְּרָאָל - אָינָ אלע סְפִּירִים סְפִּירִי מּוֹסְרָ(ד).

* * *

ח. עצמאות בהנהגה

סִי האָט מִיר גַּעֲפָרְעָגָט רִ' יַעֲקֹב וּלְצָר: "וְוָאָס אַיז דָּעֵר ربּי אַוזי אַנְגָּעָצָוֹגָן", אַיך האָבּ גַּעֲרִיכְעָרָט אַסְאָךְ אָינָ אַרְץ יִשְׂרָאֵל. פָּרָעָג אַיך אַים: דָּו בִּזְוּת שְׁוִין דָּעֵר אָונָ דָּעֵר ربּי, כְּקָעָן נישט

ד. רביה"ק שליט"א מגלה כאן שאין מלחמותו נגד דעות כזובות, אלא כנגד השורש הטעון בעומק - הדינו טומאות הגיאות והכבוד. ובזה מובן מה שאומר על עצמו לשונות של ואוה, כי על ידי זה נכנע הגאה מכל החסידים, כי מה לו לקrhoן מוחומר להתגנות אחר שהגאה והגדולה הם אך ורק צום הייליגן רבין.

תורה, און באטעס, און דא א מדורה וואס
סגעוווען א גרויסע התרומות, און אלעס פיין
און וואויל, דאס איז אלץ גוט נאך די שיטה
הקדושה, פאר דעם איז גארנישט ווערט, פארן
רבין איז גארנישט ווערט, נאכן רבין איז אלעס
ווערט. און דו וועסט גארנישט ל'ידן, איך זאג דיר
און ברבים, זאלסט נישט רעדן אין דעם נושא, יא!
ווײַ דיעיע פאר האבן געמאכט טשולנט און קונגָל
און פיש. רעדן, מיט וועמען פארסטו, ב"ה
האסט א פײַנעם גבאיַן, זיער גוט, האסט..., און
גיט און קומסט, אבער - מיט דעם פרט, איך
אסר דיר צו רעדן, ביזט מוחיב 2 זאכן: בי דיר
ביזט מוחיב מיט כבד את אביך, און כ'בִין דִין
הייליגער רבבי אויבעט, דִין הייליגע טאטע, צו
הייליג בין איך - וויס איך נישט, אבער דו
וועסט האלטן אוזי.

* * *

ו. עלוֹן לקרוֹאת הדינֶר

נאָרגן איז דא א דינער, שטייט דער דינער
"אין עס בעמנו", דאס איז שווין דער רש"י.
קודם לערטנט מען חומש. וויל איך יונגעלייט,
הערטס מיך גוט אויס קלאר, מאָרגן, בעט
איך ישראל רוזנברג, דער ראש הכלול, א
טיערער, וואס ער גיט מיט מיט די שיטה

מייט די 2 וואָן, און נאר ער וויסט, וואס יעדער
וויסט ער איז באָקאנט - א גרויסער בעל סוד.
איז צו דעם ב"ה איז צונעקוּמען נאך 2 וואָן
וואס איך האָב אַים שווין נישט געזאגט. 2 וואָן
ב"ה וואס איך האָב געליטן אין עגמת נפש
געהאט פונעם אמריקאנער עולם, קלאר און רײַן
וועל איך זיין. זאלסט מיר נישט קומען זאגן, חיַים
מאָיר, מאָרגן: "דער עולָם אַיְ צוּבָרָאָן, און דער
עולם אַיְ צוּקְרִישָׁעַט, און יוֹסִי רַוְּטַנְבָּרְגַּהּ האָט
נישט קומען קיַין אַמְּרִיקָהּ", זאל ער
נישט קומען. אוֹיפֿ וואס קומט מען? מחזק זיין
אונזערע מוסדות וואס זיי גיַען בשיטת הקדושה
דיישועות משה דה היינו שוואנצנות. וויל איך דיר
אנַאנָן, חיַים מאָיר, ברבים, דו זאלסט קוּקָן אוֹיפֿ
איַין מענטש, נאר אוֹיפֿ דִין טאטען און נאר
אוֹיפֿן רבִּין, ס'אַיְ דָא אַרְבִּי אוֹיךְ, אַשְׁלִיט,
נישט קיַין קַעַלְבָּל. ס'זְוּעַט קַיְנָעַר נִישְׁט פּוּלְן,
אַפְּילְוּ דוֹ אַיךְ נִישְׁט^(ח), אַיךְ זָאַל ווּרְעָן אַקְעַלְבָּל.
נאָ, בּוּסְמָן אָופּּן נִישְׁט. אַמְּנָהָגָג, אַשְׁלִיט, אַיךְ
וועל זאגן וואס אַיךְ וויל.

* * *

ט. להרב חיַים מאָיר שליט"א

דער עולָם טאָקָע דָא אַיְ אוֹיפֿ דִיר אַ גּוּטָע
מְבִין, מְהַאַט דֵּיךְ שְׁטָאַרְקָן לִיבָּן, שְׁלִשָּׁׂעַדוֹת

ה. משמע מדבריו הקדושים דבר מבהיל עד מאה, שאָפְּילְוּ בני ביתו הַכִּי קְרוּבִּים כְּגַ�ן בְּנוּ יְחִידָה, נִיסְוּ לְפָעוֹל אַצְלוֹ שְׁיהִיה
בְּבָחִיתָה "קַעַלְבָּל", חִילְּתָה! עַל כֵּן עַלְיָנוּ לְשִׁבָּח וְלִתְחַנֵּן תְּזִהְדָּה לְהַשִּׁׁיחָה" שְׁרַבְּיהַ"קְ שְׁלִיטַ"אְ עוד כוֹזוּ בְּמַתְנֵי הַקְּ ' וּמוֹתָנֵן בְּכָל
תקפו לְמַהְלָךְ נֹרָא וּמְסֻכָּן וְהָ, שְׁהָוָא מְנוּגָד לְכָל שִׁיטה הַקְדּוֹשָׁה שְׁוֹואַנְצָנוֹת. וּמְמַלְאָא יְשָׁהָה לְהַזִּהָר וְלְהַשְׁמָר מִהְרַב חַיִם
מאָיר שליט"א, שאַעֲפָעָה שְׁרַבְּיהַ"קְ שְׁלִיטַ"אְ מִשְׁבָּחוּ וּמִפְּאָרוּ בַּיּוֹתָר, אַיךְ דִּין הַאָב מְעִיד עַל בְּנוּ שְׁהָהָרֶץ בְּמוֹחָו וּרְצָה
לְהַטּוֹת אֶת לְבָבוֹ הַקְּ ' שֶׁל אָבָיו הַקְּ ' שְׁלִיטַ"אְ לְשִׁיטה הַבָּאַטְשִׁים. וְדַלְךְ.

דהיינר

שוואנצנות

פונעם בענקל. "איך האב געוויסט" - האב איך געזאגט איזוי - "איך האב געוויסט אונז זענען מיר משוגעים, אבער אוזעלכע משוגעים האב איך נישט געוויסט". הו, זיינער פיין.

א טאג שפערטער קומען ארײַן צו מיר די אלע עסකנים, און ארום גענאנגען אין כולל, אין ישיבה, אין אנדערע - אין ישיבה קטנה, הינאה געהאט, מלערנט, אה, מלערנט איך? מיט דע שוואנצנות? אה, זיינער פיין. דא אין דעם עלון שטיעט נישט קיון איזו וווארט פון דעם. קיון איזו וווארט. דאס זאלט איהר שריבּין, און נאר דאס. און טילין מארגן ביימ דינער ביי אלע טישן, טילין דעם עלון. און טאמער וווערט נישט געשריבּין דיעיע עלון, סועט זיין דיעיע חברה וואס זי האלטן און מיט די שיטת הטמאה שיטת הבאטשים - זאלט איר נישט גיין מארגן צום דינר.

און דיר חיים מאיר זאג איך קלאר אן, דיין טאטע: לא יפקד ולא זיכר! גי' דיר אוועק, גי' - דו האט וואס צו טוֹן ב"ה. האסט מיך געפרענט נעצנן, נישט... איך געדענק נישט, אין ארץ ישראל נאך, צי דא שוין נעצנן:طاטי איך דארפֿ וועט זיין געשריבּן איזוי ווי איך הייס: "תלמוד תורה זייניע וויליאמסבורג, בזוכות" - אווי - "שיטה הקדושה דבעל ישועות משה דהינו שוואנצנות", איי אין עם כעמנו, האבן מיר מצלייח געוווען ב"ה למעלה מן המשוער, וויל דאס איי דער אמרת, און פון דעם אמרת איי ... וויהשקר לא הרווחו והאמת לא הפסידו." ווונגעלייט אין ארץ ישראל, אָרְעָמָעָ יונגעלייט האבן נישא קיון ברויט צו עסן, האבן זיך אוועק געגעבן 400,000 דולר.

הקדושה פון בעל ישועות משה דהינו שוואנצנות. בעל הבית אין חידער איך איין מענטש, מנחם מנדיל בן לאה אסתה. איך האב שליחסים, דער מנהל, אנדרער, די מלמדים - אפילו פרעמדו האב איך היינט געזען אלײַן אין שטibel. ועט איך אוועק יונגעלייט, און מאכטס א ניע עלהן, דע עלון וועט זיין איזוי, איזוי ווי איך היס איזוי וועטעס זיין, איך בין דאך א משוגענער במילא, נ, אה אה, וויל איך נאר מיט גיין מיט די משוגעים, איך וויל נישט געפֿעלן פאר קיינעם וואס זי האבן די שיטת הטמאה שיטת הבאטשים, נין. אויפֿ שריבּין איזוי: תלמוד תורה זייניע וויליאמסבורג, שריבּיטס איך אויפֿ, ווער סהאט א פעדער קען זיך אויפֿ שריבּין, מזאל וויסן, און גרויסע וווערטר, וואט דא שטייט: לקרהת הדינר השנתי "בניו ערבים", זאל שטיין: יתקיים איך אויפֿ..., דע "איין עם כעמנו" איך שוין נאך דעם. "תלמוד תורה זייניע וויליאמסבורג, בזוכות" - גרויסע וווערטער - "בזוכות השוואנצנות, בזוכות" - אווי - "שיטה הקדושה דבעל ישועות משה דהינו שוואנצנות", איי אין עם כעמנו, האבן מיר מצלייח געוווען ב"ה למעלה מן המשוער, וויל דאס איי דער אמרת, און פון דעם אמרת איי ... וויהשקר לא הרווחו והאמת לא הפסידו." ווונגעלייט אין ארץ ישראל, אָרְעָמָעָ יונגעלייט האבן נישא קיון ברויט צו עסן, האבן זיך אוועק געגעבן 400,000 דולר. וווען פישל כהנא האט מיר דאס געזאגט, ביימ אם וילד, האב איך געמיינט איך פאל אראפֿ

דהיינו

שוראנצנות

יב. עלון לקרהת הדינר

דעיע עלון איז אונגעקומען צו מיר נאך אין ארץ ישראל מיט א בריוו פון יונגעלייט, א שארפע בריוו, האב איך געבעטן ר' בעריש',نعم עס שוין אוועק, וויל טאמער דיא יונגעלייט זעהן דעם עלון, קומט נישט און קיין איז פיאסטער קיין אמריקה, וויל לוקולי תלמוד תורה, איך קען נישט דא פירן, תלמוד תורה פון שוואנצנים, דאס איז אין ארץ ישראל, וויל ס'אייז דא דא - האב איך היינט אליען געזען - זעיר אסאך פרענדע קינדער, אבער, וואס שרייבן אינעם עלון - ווועט זיין געשריבן געהעריג. איז ס'זעהן עס פרענדע מענטשן? - וואס גייט מיך און, איך האב נישט מיט יונגעם גארנישט, יענער ווועט מיר נישט העלפן, ער האט מיר נישט געהאלפן ס"ח⁽⁶⁾, ער ס"ב⁽⁶⁾, ער האט מיר נישט געהאלפן ס"ח⁽⁶⁾, ער האט מיר נישט געהאלפן גארנישט, איך האב פון אים גארנישט מילא, ער ווועט נישט וועלן געבן קיין געלט - איז נישט.

* * *

יג. מלכחה למן שיטה הקדושה

איך פארקויף נישט מיין טאטען, און אונזער הייליגע שיטה, שיטה הקדושה דבעל ישועות משה דההיינו שוואנצנות, נישט פאר דעם עשר, און נישט פאר דעם. איך האב נישט קיין דרך ארץ פאר קיינעם. און איהר יונגעלייט זאלט

שטייט נישט איז. און אויב נישט - האסטו דארט נישט וואס צו זיכן דארטן.

* * *

יא. צווייטע באטע

וoidער, צווייטע באטע. כ'האב מיך גוט אינטרעסיטט, מיר איז גוט אליען, איך קומ נישט דא, אונגעוואפנט קומ איך דא, מיט עגמת נפש ליידער. א צווייטע באטע - און וויליאמסבורג, איז אין בארא פארק, אין מאנס, אין לעיקוואד. איז האב איך געהרט דו פירסט א באטע, צווייטע באטע, הייסטו זאג א ווארט פאר יעדעם אינעם. דו וויסט דאך, דו געדענקסט נאך חיים מאיר אביסל איז ארץ ישראל, חיים שטראן געדענקסט זעכער, איז געוווען איז זאך, מהאט געהאט א פערד און וועגעלאע, און דער בעל הבית איז אראפ גענגאנגען מיט א זאך, און געשריגן: אלטער זאכין, אלטער זאכין, אלטער שמאטעס, דיעיע צווייטע באטע פון זאג א ווארט יעדעם איינעם, זעיר א שיינע ווארט, תלמידי הבעל שם, רב' ר' אלימלך, רב' ר' זושא, קדושי עליון זעיר פיין. דאס איז גוט פאר די אלטער זאכין. צווייטע באטע. א צווייטע באטע ווועט זיין איז ווי איז ארץ ישראל, אין אשדוד אין אלעד, ב' מיר איז דאך א טיש.

* * *

ו. שנת תשס"ב - א זביבו אנשי רשות את רבייה"ק ז"ע והחזירו לשיכון ויז'נץ את בנו הגadol שנוא נפשו.

ז. שנת תשס"ח - א ז החליט רבייה"ק שליט"א למון החינוך הטהור, לעזוב את כל מה שבנה אביו רבייה"ק ז"ע, ואפילו את ביהם"ד הגדול, היהות ושלטו בהם ידי זדים בעווה"ר. ויצא והקים לעצמו בהם"ד ומוסדות בחיקם חיותו של אביו הק' ז"ע.

דהינר

שווואנצנות

ニישט ליב דיעיע ווערטער, אבער ס'געפעלט דיר
ニישט קענסט דיך גיין געזונטערההייט. און איך
האָב ליב יעדעם איינעם, איך וויל נישט קיינער
זאל גיין, אבער ער זאל זיך פילן אַ
אויסגעקלאָפֿטָע הוושענא, ער זאל נישט טרויען
צּוּ עֲפָעָנָעָן דָּאָסּ מְוִילָּ, פָּאָרוּוָאָסּ? וְוִילָּ דָּוּ הָאָסּט
דֵּיךְ אָרוֹיףְּ גַּעַכְּאָפְּטָע אָוִיףְּ אַזְּאָךְ, וְוַאלְּטָעָן
גַּעַדְּאָרְפְּטָע, אַיְןְ שְׁטִיבָלָּ, וְוַילְּיאָמְסְּבָוָגְ אַזְּאָן
בָּאָרָאְ פָּאָרָקְ, עֲפָעָנָעָן דָּעָם טְעִיְּפָ אַזְּאָןְ מְאָכָןְ אַ
לְּחִיִּיםְ, אַזְּאָןְ נְאָכָדָעָן אָוִיפְּשָׁטָעָלָן זִיךְ אַזְּאָןְ זְיַגְעָןְ:
וְוַעַרְ סְגִּיגְטָ מִיטְ דֵּיךְ שִׂיטהְ הקְדוּשָׁהְ פָּוּןְ בָּעֵלְ
ישׂוּוֹתְ מְשָׁהְ דְּהִיְינְוּ שְׂוֹואָנְצָנוֹתְ, וְוַעַרְ סְגִּיגְטָ
מִיטְ דֵּיךְ שִׂיטהְ הקְדוּשָׁהְ פָּוּןְ בָּעֵלְ ישׂוּוֹתְ מְשָׁהְ
דְּהִיְינְוּ שְׂוֹואָנְצָנוֹתְ" - אָוִיפְּנָןְ גְּרָאָבָןְ אָוִיפְּ^(ח).

* * *

טו. להרב חיים מאיר שליט"א

דו חִיִּיםְ מְאָירְ, מִיְּןְ זָוָןְ! הָאָבְ נִישְׁטָ, דָוּ קָוָקְ
אָוִיףְ אַיְןְ מְעַנְטָשָׁ, נָאָרְ אָוִיףְ דֵיְןְ טָאָטָעָןְ! סְנִישְׁטָ
אַינְטְּרָעָסָאנְטָ דֵיְ אַנְדָּרָעָ, וְוַיְילְ אָיךְ הָאָבְ שְׁוִיןְ
מִיטְ גַּעַמְאָכָטְ גַּעַנוֹגְ. מִיְּןְ טָאָטָעָןְ הָאָטְ מְעָןְ
גַּעַוְאָרְפָּןְ בָּאַבְקָעָסְ תְּשָׁעָהְ בָּאָבְ, וְוַאֲסָ ערְ הָאָטְ
נִישְׁטָ גַּעַלְוָמָטָ, פּוֹרִיםְ פָּאָרָ דָעָם אָזְגַּעַוָעָןְ אַ
יּוֹדְ דָאָרְטָןְ, הָאָטְ מִירְ אַלְיָיןְ דָעְרָצְיָילְטָ, סְהָאָטָ
אַנְגַּעַכְּאָפְּטָ פָּוּןְ דֵיְ רָעְכָטָעָ זִיְּטָ אַיְנָעָרָ וְוַאֲסָ הָאָטְ
גַּעַהְיִיסָןְ חִיִּיםְ שְׁנָעָעָבָאָלָגְ, אַזְאָןְ דֵיְ לִינְקָעָ זִיְּטָ
אַלְיָזָרְ דָוּדְ פָּאָלָ, אַיְרְ וְוַיְיסָטְ נִישְׁטָ וְוַעַרְ דָאָסְ

ニישט האָבְןְ קִיְּןְ דָרְךְ אַרְץְ פָּאָרְ קִיְּנָעָםְ, נִישְׁטָ
פָּאָרְ דֵיְ דִיְינָיםְ, נִישְׁטָ פָּאָרְ דֵיְ רָאָשְ׀יְהָקְהָיְלָהְ,
נִישְׁטָ פָּאָרְ דֵיְ גְּבָאִיםְ, אַזְאָןְ נִישְׁטָ פָּאָרְ קִיְּנָעָםְ.
טָאָמָעָרְ עַמְּיָצָעָרְ זָאָגָטְ אַלְיִצְנָוָתְ, אַזְאָןְ מְאָכָטְ, זָאָלְ
מְעָןְ - אַזְאָןְ הָעָנָטְ, חָסְ וְשָׁלוֹםְ, אָוִיבְ עַרְ הָעֶרֶתְ נִישְׁטָ
אָוִיתְ, אָזְאָדָאְ אַתְיקָוְןְ אַיְףְ דָעָם אַוְיכָעָטְ, זָאָלְטָ
אַיְרְ, אַיְרְ זָאָלְטָמְאָכָטְ פָּוּןְ מִירְ, שְׁטִילְעָרְהָיְיטְ, יָאָ, דָעָרְ
רְבִּיְהָאָטְמְשָׁוָגָאָסְןְ, דָעָרְ רְבִּיְאָזְיְאָמְשָׁגָעָנָעָרְ,
קָלָאָרְ אַזְאָןְ רְיִיְןְ עַרְ זָאָלְ זִיךְ פִּילָןְ וְוִיְ אַ
אוּסְגָּעָקָלְאָפְּטָעְ אוּסְגָּעָוּוּפְּטָעְ יְהָ, וְוִיְ אַ
אוּסְגָּעָקָלְאָפְּטָעְ הוּשָׁעָנְ.

* * *

יד. התיחסות להקלטה מיווקל וויס
טָאָמָעָרְ לְמַשְׁלָ - אַזְאָיךְ זָאָגְ אַפְּיָלוְ גְּרָאָבְ,
אָיךְ הָאָבְ מְיַיךְ נִישְׁטָ גְּעַהָאָטְ, קִיְּנָעָרְ אַזְאָןְ נִישְׁטָ
מִירְ אָוִיףְ פָּאָסְןְ, אַפְּיָלוְ מִיְּןְ זָוָןְ, וְוַאֲסָ אָיךְ הָאָבְ
גְּעַהָאָלָטְ אָוִיףְ דָעָםְ, סְנִישְׁטָ אַינְטְּרָעָסָאנְטָ פָּאָרְ
קִיְּנָעָםְ, אָיךְ הָאָבְ מִירְ מִיְּןְ מִיְּנָגָגְ, בַּיְ מִירְ, אָיךְ
גַּיְ נִישְׁטָ זָאָגְ נִישְׁטָ לְטָבְ נִישְׁטָ לְרָעְ. אַבְעָרְ
טָאָמָעָרְ דֵיְ שִׂיטהְ הָטָמָאָהְ שִׂיטהְ הָבָאָטָשִׁיםְ,
כָּאָפָןְ זִיךְ אָרוֹיףְ דָעְרוֹתְ, אַזְאָןְ מְאָכָןְ פָּוּןְ דָעָם אַזְאָןְ
שְׁטִיבָלְ אַלְיִצְנָוָתְ, אַזְאָןְ שְׁרִיְעָנָ, זָאָלְטָ אַיְהָרְ
יְוָגָעָלִילִיטְ אַוְיפְּהִיבָןְ דָאָסְ מְוִילָ, אָיךְ זָאָגְ נִישְׁטָ
זָאָלְ וְוַרְןְ אַרְיְדָעָרִיְ "שְׁגָזָ", "מוֹרָדָ", אָיךְ הָאָבְ

ת. דְּהִיְינְוּ אַעֲפָנְ שְׂאָנְ רְבִּיהָקְ שְׁלִיטְאָ מְחוֹזָהְ דָעָתְ קְדָשָׁוּ עַלְ וְהַלְּוָבָדְ הָרָיְ וְהַמְּתָהָרוּ
וּמְכַשְּׁרִיוּ לְכַתְּחִילָהְ, כַּפִּיְ דְּרָכוּ בְּקוֹדֶשְׁ שְׂאָנְ רְבִּיהָקְ שְׁלִיטְאָ שְׁמָטוֹרָהְ מְקַדְשָׁתְ אַתְּ הַמְּצָעִיםְ.

* * *

טז. מאגייקע לאנשי אמריקה

איך וויל דיר אפילו זאנן נאך שטערקער, זאלסט מיר נישט קומען דערציילן, בי' חיים ליב רוזנברג גי' איך יעצט, צו מיארגן אינדרפרি גאנץ אמריקה, אפילו ביים עירפארט, ס'אייז מיר נישט אינטרעסאט, "דער עולם אייז צובראכון", און איך האב געהרט שוין אין ארץ ישראל, אינטערסיטט זיך - וואס געקומען דער רב? אוייס שמײַסן דעם אמעריקאנער עולם? - יא! איך האב א גרויסע מאגייקע, און אוייס שמײַסן. דא זיצט א יוד וואס הייסט חיים שטרן, מי לנו גדול, געטריישאפט פארן הייליגן טאטען און עד ועד בכלל, דער זאל אים העלפן א גרויסע ישועה זאל ער האבן, און ער ווועט האבן א ישועה! איך זאג איהם אליז' חיים, יוסי, מײַן טאטע האט נישט פארגעטען פון דיר, און דער טאטע אייז געפארן אמאל אין א פלאז' וואס מהאט אים געדראויט או מ'וועט מאכן דארטן קטשקלעך, האב איך אליען געזען, כ'וועל קיינמאל נישט פארגעטען דאס, מה'האט ארײַן געשטעלט אין בנאז' מאגייקע, א מאגייקע אייז טייטש דעם וואס דע פאלצ'יז' נוצט זיך אין ירושלים בי' די הפנות, א גוטן קלאץ, און האט געטראקט, אזי' האט ער געוagentaט דיעיע ווערטער: לאז זיך עמיצן דערוואגן צו טוהן, ווועט ער שוין געוואר וווערן. דיעיע מאגייקע האב איך אינגעשפארט בי' מיר אין בגאז. און איך וועל דאס אפשטעלן אויפן שארפסטן אופן, לוחם מלחותה השם.

אייז, איך זאלט נישט וויסן.. ער האט נישט געהלומט או וואס סוווארט אים אין א האלבע יאר ארום תשעה באב. אויף אים האט מען געווארפֿן פון וויבער של באבקעס, און אויף מיר שטיינער מיט איייר, און אויף דיר ווועט מען ווארפֿן בלוקן.

אפילו דו ווילסט טאקט כפרת עוננות, אבער איך אליז' טאטע ווועל איך נישט לאז'ן בשום פנים ואופן! מנעט דיך גלעד שליט, מפיניגט דיך אוים, בשום פנים ואופן, עד כאן, בי' היינט נאלט, בי' אור ליום כ"ט סיון. סיון אייז געווארן ונחפוך הוא, מהיית עמלק, כל העם כורעים ומשתחים להמן, מרדכי האט זיך - "וכל זה איננו שווה לי" איז דער צירוף פון חודש תמוז, בשעת מרדכי, וואס הארט דיך מרדכי הצדיק? אינער! ניין, זאלסטו זיין דער. כל העם כורעים ומשתחים. וועט קענען.. - "טאטי, איך קען נישט ארויס גיין אויף דער גאס! דו וויסט נישט וואס טוט זיך דא אין דע גאס!", וואס גייט דיך אן? דו האסט א טאטען, און נאר דיין טאטע ער ווועט דיר פירן. און וועטו גיין מיט מיר - און דו גייסט ב"ה מיט מיר, געטריי, נאר לידער לידער דא אין אמריקה, ביזטו ארום גענומען, וואס זיין כאפֿן זיך אן אין דיר, דען וואס זיין האבן טומאת הטמאה, און איך די שיטת הטמאה שיטת הבאטשים, און איך וועל דאס בשום אופן נישט לאזן. וויל אויב נישט, און דען - וועלן ווארפֿן בלוקן, ס'גייט כסדר, מער און מער, מעליין, מעליין בטומאה. מעליין בקודש שטייט, איז בטומאה.

דהינו

דערצ'ילט, אויכעט מיט געמאכט מיט זיין, מיט
שלויי, מיט שמחה'לע.

* * *

יט. ניגון השיטה הקדושה

וועט זיך שטעלן דען וואך בײַ די באטע - ווער
ס'וויל נישט קומען - וועסט האבן מנין, אויף מיין
אחריות, סנאך דא - ביז דערוויל, איבער אידאר
זו מוואלט געהאט מנין - וויס איך נישט.
טעלן, אַ רימונ, אַ שאַלה, אָזָא בעסטע
שמענייע, אַ שקאָצערִי ווי סְדָרֶף צו זיין, אָזָן
ס'יאָל זיך טוּהָן דא, מ'פְּלָגָג זאגָן אַינְדָּרְהִים,
אויף טישן אָזָן אויף בענְק אָזָן אויף קלְיִנְעָ
בענְקְלִיך, אָזָן נאָכְדָעָם וועט מעָן זיך אויפֿשְׁטָעלָן
טאָנְצָן דעם ניגון: "ווער ס'גִּיט מיט די שיטה",
דאָס נעטט זיך פָּוֹן סָאַטְמָאָר, אָזָן סָאַטְמָאָר
פלָגָג מעָן זינְגָעָן, "שיטה הקדושה פָּוֹן ווַיָּאֵל
משָׁה" אָזָן אַגְּנָצָע שְׁמוּעָם, אַבָּעָר יָעַצְט אַבָּעָר
דרְּיִיעָן, בְּיַ אָזָן, "ווער ס'גִּיט", טאנְצָן: "ווער
ס'גִּיט מיט די שיטה הקדושה פָּוֹן בָּעֵל יְשֻׁוּת
משָׁה דהינו שׂוֹאַנְצָנוֹת, ווער ס'גִּיט מיט די
שיטה הקדושה פָּוֹן בָּעֵל יְשֻׁוּת מֹשֶׁה" - ווַיָּל
נָאָר בְּיַ אִיהָם הָאָב אַיך גַּעֲלָעָנָט דָּאָס. עָר
ליידער האט נישט געהאט צו וועמען צו רעדן,
איך - ברוך ה' - האב נאך עדין, עדין, עדין,
איך זאג בפְּרוֹשָׁה, האב איך נאך צו וועמען צו
רעדן. מנין וועסטו האבן, אָזָן די אלטָע וועלָן

בי מיר איז דא אין קאָפָאָפְּילָו א... א... א
פלָאן, אַיך גַּי עַס נִישְׁט אַוְיסְפִּירָן, אַיך האָפָא אַיך
וועל נִישְׁט דָּאָרְפָּן צו קּוּמָעָן צו דָּעָם, אַיך וועל זַיִן
דא אַפְּטָעָר גַּאַסְטָן, אַיך בֵּין זַיִעָר שְׂוֹאָחָן,
כַּהָּאָב נִשְׁטָן קִיְּן כָּחָן, אַיְּה ווַיְנְטָעָר וועלָן אַיך זַיִן
דא 5-4 מאָל אָוֹן קִיְּנָעָר וועט נִשְׁטָן ווַיְסָן.

* * *

יז. עצמאות בהנהגה

איך בין נישט נִיגְעָרִיק צַי דָּעָר עַולְם אַיז
צּוּבָּרָאָכָן צַי דָּעָם עַולְם נִשְׁטָן. אַין בין נִשְׁטָן
נִיגְעָרִיק, זָאַלְסָט מִיר אַפְּילָו נִשְׁטָן זָאָגָן, ווַיָּל אַיך
וועל דִּיר נִשְׁטָן אַוִּיסְהָעָרָן, אַיך קָעָן אַיְּנְשָׁלָאָפָן
אַיְּנְמִיטָן. רַב שְׁךָ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה אָזָן גַּעֲקוּמָעָן
צַו אִיהָם מִהְאָט אִיהָם גַּעֲוָאָלָט פָּאַרְדְּרִיעָן אַיך
קָאָפָן - אַיְּנְגָעָשָׁלָאָפָן. אַזְּיָי וועל אַיך אַיך
טוּהָן^(ט). אַפְּילָו מִיט דִיר, פָּאַרְקָעָרט, אַיך ווַיָּל
דִיר אַוִּיסְלָעָרָנָעָן, זָאַלְסָט נִשְׁטָן האָבָן קִיְּן שָׁוָם
זָאָךְ, סְרָעָדָט נִשְׁטָן צַו מִיר.

* * *

יח. להרב חיים מאיר שליט"א

דאָרֶף אַפְּשְׁטָעָלָן בְּיַ די באטע, דו - דו, די
מעָרְסָטָע, דו ווַיָּסָט ווָאָס אַיך זָאָגָאלָץ, חִים
מאַיר: דָעָר עַרְשְׁטָעָר חַסִּיד דָאָרֶף זַיִן דָעָר זַיִן,
די צְוּוּיְתָעָדִי אַיְּנְקָלָעָד, כַּהָּאָב בְּיַ אַיְּנְקָלָעָד
אוֹיך די פָּאַרְגָּע ווַאָךְ, כַּהָּאָב דִיר אַפְּילָו נִשְׁטָן

ט. חידוש נוסף בהנהגה הקדושה, שלא להאזין לצרות אנשי שלומנו ולמה שטעיק על לבם. ואף על פי שרבותינו הקדושים לדורותיהם לא נהגו כן, אבל מי לנו גודל מכ"ק רבינו הקדוש מרן הרב שך ז"ע, שהוא מורה דרכינו בדור האחרון, וממנו יראו וכן יעשו, שלא להאזין לצרות הכלל אם זה לא מעוניין את המנהיג והשליט.

דהינר

קטנה ישיבה גדולה, פון מוסך השבת. רופ איך צו יצחק יעקב מאיר, ער טוט "חיניינ": "האסת מיך געפרעגט?" - קעגן דע גאנצן עולם! ער איז געוואָרַן אַינְגַּאנְצַּן... "האסט מיך געפרעגט?", נײַזִין". נישטאי!

* * *

כא. לשאול הכל את הרבי

פאר מהייבט נאך אן, א שבת - פרעוג דעם רבינ. ווער קומט רעדן דארט. ווער רעדט פרײַטיג צו נאכטס, ווער רעדט של סעודות, ווער רעדט מיטאג. אלעס געשריבן, געשריבן אדעָר געפרעגט טלפונייש, איך הער ל'ידער שועער אביסל, געשריבן איז דע בעסטע זיך.

נאך מעיר, קומט יו"ט, ב"ה, איז חוץ לאָרֶץ האט - באָלֶד זיך אויפֿהערַן, באָלֶד קומט משיח, וועט זיך אויפֿהערַן יו"ט שני של גליות, איז דער סדר איז או די שטיַּבלעַך מְרוּעַט. מְרוּפַּט אַיִּינָעַם צו רעדן, מְרוּפַּט? נישט מְרוּפַּט, בחוריהם זאגן פְּשֻׁעַטְלִיךְ. פָּאָר יו"ט - איך זאג אָן אלעַ גְּבָאִים, פָּוֹן אלעַ שטיַּבלעַך כּוֹלֵל מאָנְטְּרִיאָל, פָּאָר מְדֻעָם, וועלכָע בחור גִּיטְרַעַן, וועלכָע דאס.

מיוויל רופַּן בַּיִּ אַ שְׂיעָור חֹל המועד אַ רב, חִינּוֹך, סִיְּ אַנדְרָע זַאֲכָן, ווַיְסָן ווַיְאַזְּוִי מְדָאָרֶף מְחַנְּקַ זַיִּן, אַסְּפַּת - ווַיְמַזְּגַט - "הַנְּחִית הַוּרִים" הַיִּסְטַּטְדָּם, יַא, אַיךְ קָעַן בַּאַשְׁטִיַּן, זַיְעַר גּוֹט,

ニישט וועלן קומען - זאלן נישט קומען. וועט איינער טראכטן, צוליב דיעיע דרש גייט ער אוועק - תבוא עליו ברכה. סהאט מנין דא, דע בית מדרש אין בארא פארק און אין אויליאמסבורג אויכעט. און אוזי וועט זיין לכל אורך הדורך.

* * *

כ. מלחה למען שיטה הקדושה

ニישט האבן מוואר נישט פון דײַנים, נישט פון חיים שטרן, נישט פון די גְּבָאִים, נישט פון קיינעם. הייבטס איך אוית דעם קאָפּ יונגעַלִּיט, אַיְהָר נעמֶט אַיבָּעַר דעם קְרַעְמָל!

יעצט וועט מען זינגען נאך אַ נִיגּוֹן, נאָכָאָמָּל, דע הנה מה טוב. [בניגון]: הנה מה טוב. איך וויל יעצט אַרְיְבָּעַר גִּין צו אַ צוּוֹיְטָעַ חַלְק, וואָס דער חַלְק האָב איך גַּעַוּאַלְטָ רַעַדְן ווּעַן כְּהָבָּ גַּעַהָאָט דעם פָּלָאַן קומען קִיּוֹן אַמְּרִיקָה, פָּאָרוֹוָאָס - כְּבִין נישט גַּעַקְוָמָעַן ווּעַגְן דעם, איך דָאָרֶף דָא זַיִּן, פָּאָרוֹוָאָס - אַיִּז קיינעם נישט קִיּוֹן נְפָקָא מִינָה, אַיך בִּין אַ שְׁלִיטָן נישט קִיּוֹן קְעַלְבָּל, אַוְיסּ רַיִּיסָן דעם קְעַלְבָּלָרִי, נישט קִיּוֹן קְעַלְבָּל! ווּעַן סְקָעַן מַיִּין נָאָטוֹר - אַיִּז דָאָס דָעַר הַיְפָּךְ פָּוֹן מִיר, אַיך בִּין אַ שְׁלִיטָן⁽³⁾, אַוְן וּמְשָׁה מַאֲכָט וּזְנִינִזְמִיט ש'וּוֹאַנְצָנוֹת ה'נָהָגָה.

איך קומ אָרוֹים, גַּרְוִיסָע פְּלָאָקָאָט, אַ רַיִּיגָע פְּלָאָקָאָט, מַגִּינִט מַאֲכָן אַ פָּאָרָהָעָר, אַיך יִשְׁבָּה

יב. ר'ביה"ק שליט"א מעיד על עצמו עדות נשגבא, שמידה זו להיות מנהיג ושליט היא טבעו בעצם, דהינו שלא רק עמל ויגע עליה לבוא בה לשילמות הנרצה, אלא הוא כבר קדור מבחן, ומעוודו לא סבל להיות נכנע תחת אחרים, אלא נולד להיות מנהיג ושליט.

דהיינו

שוואנצנורות

וואלסט זיין נישט אין ארץ ישראל. חוץ פון דעם, איז דא איז מאל - ב' סיון קען מען קומען. איבעריגס איז נישטא! און מועעת צילן דא ספירה דע גאנצע עולם הויעך. הויעך! האסט מיך אלין געבעטן שבשות, טאטוי סטוייג נישט, איך רעד שוין צו דיר אפער יאר. חיים מאיר, איז דיעיע זאכן טו וואס דו פארשטייסט. זאלסט טונ וואס דו פארשטייסט. איבעריגס איז נישטא!

* * *

כג. סעודות לחיים

סעודות האב איך שווין גערעדט - היינט איז געווארן א נייע וועלט. סעודות. ווילעדיין, ס'אי נאך נישט דא פשוט, סדארפֿן פשוט אפער מענטשן איינפלן צו מאכן אפער ואַנדיגע גראצערס.. וויאזוי האט דער טאטע מיר אמאל געזאגט? דו וויסט די מעשה חיים מאיר: "וויל יענער וויל מאכן געלט, דארפֿטּו האבן איד איז דעם?" אווי איז ער געוווען גערעקט! איך בין געגאנגען דארטן, אלע אלע שונים פונעם טאטען זענען דארטן געזען, איך בין אנטלאפֿן אינמייטן.

ס'אי געווארן היינט א נייע זאך, קערעסטיר, רביה ישעה ב"ר משה, פה פה פה פה פה, מ'געמט א תלמיד הבעל שם, מ'מאכט פון איהם פשוט חזק, א תלמיד קדוש וטהור, א תלמיד הבעל שם, א בעל מופת, מזעחת דארטן רפואות און ישועות, אמת, טאר מען נישט פארן קיין קערעסטיר?! מ'מעג פארן. צו איך וועל פארן יעצט - וויס איך נישט, פאר די חתונות פון

קודם געשריבן פארן רב'ין, קען איך אים - איז דאך א הימישע יונגערמאן - קען איך אים. קען איך אים נישט - געשריבן אויפֿן פאפר דע גאנצע רעק. וווער איז דער יונגערמאן, וואס איז דער יונגערמאן, א ליטווישער, א חסידיישער ... מרופט עמיצער צו רעדן, זאל וויסן, די ערשטער זאך דער רב'י. ס'אי דא א רב'י א מנהיג, נישט קיין קעלבל. און נישט וווען מגיינט א羅יס פונעם קעלבל, איז ער משוגענער. אבער ער האט משוגאנסן, מזאנגט עם זיינר שיין.

* * *

כב. ספירת העומר באראה"ב

אפיילו ספירת העומר, וואס איך האלט פון דעם, וויסטו גאנץ גוט חיים מאיר, איך האב עם געשטייט, הער איך אוין וויליאמסבורג - נישט געפרעגט דעטן רב'ין, חיללה - או מDAOונט א ערטרל שעה פריער, מזאל נישט שטערן דע שלש סעודות תורה, מזאל קענען פארן צו הרב חיים מאיר ספירה. אויף ספירה איז דא איזו: סאיו נמעט רוב מאל נישט שייך, וויל די ערשטער ספירה ביזטו בי מיר, נמעט רוב יארן. [און טאמער] ביזטו דא - כהאָפֿ או נישט חיים מאיר, כהאָפֿ ווועסט קומען צו מיר אלע יארן - קומט מען ארײַן דע ערשטער ספירה דע גאנצע עולם, מועעת ארײַן קומען ספירה, ערשטער ספירה איז א גרויסע זאך.

צווויטער מזאל איז אויך נישט שייך, די לעצטער ספירה, ביזטו רוב מאל אין ארץ ישראל, נישט רוב מאל נמעט אלע מאל. ממש כ'געדעניך ניט

א סעודת ווילעדייך, א סעודת קערעסטיר,
מ'מאכט אין א שטיבל וויליאםסבורג צו בארא
פארק, דארטן איז דיין - אין בארא פארק ביסטו
זעכער - טרעפסט א סעודת אנגונגרייט, זאלסטו
אריין גיין אין צימער אריין, שנעל, און מיך
אנריפן אפילו איך וועל האלטן אינמייטן
דאועגען, אינמייטן ברוך שאמר קען איך נישט
אויסטרעדז^(ב). בעריש וועט מיר צוקומען "הרבר
חיים מאיר מהפש דחוּף את הרבי". אריין גיין
אין צימער אריין, "טאטי מ'האט דיך געפרעגעט
וועגן די סעודה?", "ניין, איך וויס נישט"^(ג).
אווי? "הייסטו צו צו גיין צו די יונגעאטשן, דו
האסט ב"ה אין בארא פארק פײַנע יונגעאטשן"^(ד),
און אין וויליאםסבורג אויכעט, עדײַן, יעצט איז
נאך דא. און דו גיסט א ווינק פאר דעם ריכטיגען
יונגעאטשן, און אראפ פון טיש! איינס צווי. נישט
געונג או מ'זעכט זיך נישט צו, נאך נישט געונג,
אראפ - אפילו אויפן דער ער. מ'מעג מאכען
א בלאגן, למען שיטה הקדושה דבעל ישועות
מושה דהינן שווואנצנות.

* * *

מיינע קינדר, איך גלייב נישט, און אויכעט, איך
פאר אלין, וווען קיינער וועט נישט וויסן. נעטט
מען און מ'מאכט חזוק? איז א בחור - איך האב
דאך היינט אײַנקלעך איז ישיבות - א בחור
פרעגט דעם צוויתן: "פארסט נישט קיין
קערעסטיר?". "וועסט מיר אנטשולציגן, איך בין
אויף דיאט". איזא חזוק! א בחור איז ישיבה פון
מיינע אײַנקלעך. קומט ארײַן איז ישיבה א לאז,
א גערער חסיד גראדע^(א), קומט ארײַן, ער איז
אנגעלט, ער האט זיך אングעגען מיט
ראגעלעך, "אווי, דער בויך טוחט מיר וויי, אווי וויי,
זעכער האט רבבי ישעה'לע יעatz עליית נשמה".
נעטט מען א קדוש עליון, מ'מאכט פון איהם
לייצי ליצנות. נישט איז זאך!

מארגן גייט זיין ווילעדייך. אפילו מארגן וועט
זיין באָרדיטשובער רב, דער הַיְלִיגֶעֶר
באָרדיטשובער רב זכותו יונע עליינו ועל כל
ישראל, סניגורן של ישראל. וויל דו ווילסט
מאכן גראצערס, און דו ווילסט חזוק מאכן,
דערפֿאָר מאָסְטּוּ מִשְׁׂגָעָן? - נישט איז
זאך! און טאמער - איך זאג עס דיר אן - זעהסטו

יא. مكان נמצינו למדים צחות הלשון ונקיות הדיבור של רביה"ק שליט"א, שאינו רוצה להוציא לעז על בחורי אנ"ש, ולכן סיפר גnilה שהיה זה בחור חסיד גור.

יב. רביה"ק שליט"א מדבר לפיו דרכו בקודש, שהרי הסעודות הללו נערכות לאחר תפילה שחרית בסביבות השעה 9:00 בבוקר בהארה"ב, דהיינו 00:16acha"צ בהארה"ק. והוא היא השעה שעומדת להתרפלל שחרית בדרך כלל (מלבד הימים שאיננו מתרפלל כלל).

יג. ע"פ שאוחז באמצע ברוך שאמר, בחדרו הק' יכול רביה"ק שליט"א לשוחח בטלפון, כי כידוע אינה דומה הנהגתו בפני הציבור להנהגתו בחדרי חדרים. כי רק ברבים משתדל להתנהג ע"פ תורה כדי לחזק האמונה. ודבר זה ידוע בשער בת ריבים, וכי יבוא אחר המלך.

יד. הכוונה כאן למעליותא, כי "יונגעאטשן" דהכא הם אלו העושים מעשי טרוור ובלאן למען שיטה הקדושה, כדלהן. ואין זה כאותו "יונגעאטש" דלעיל, שם הכוונה לשילחה.

לה' לבדו, נישט, איך האב נישט מורה איך וועל פארלירן חסידים, דרייטס נישט אין קאף ארין, קיין טיפש - א משוגענער האולט מען מיך אפשר, אבער א טיפש בין איך נישט. איך קען גוט דעם עולם. ס'רעדט נישט צו אוונז ברוך ה', איך האב נישט קיין שום מורה געהאט, אםילו כ"ט אדר האב איך נישט מורה געהאט. געשיקט דעם גאנצן עולם, די ערשות שבת, פון איבעראל, כ'האב זי' אלין געזאגט, אוון זי' וויסן, זי' האבן אלעט געוזן.

אייז דא הנחיות: ט' ניסן - ווען סניישט אויפטן חשבון פון די... פון די... כ'מיין נישט מאמו גיין, אלע, ווער סקען זיך, וויל ארין פאלן דארטן, געזונטערהייט, געזונטערהייט, זי' זענען - אייניקלעך פונען הייליגן אמרץ חיים. ב' סיון - אייניקלעך פונעם אהבת ישראל, פונעם עלטער זידען. כ'זאג נישט או ממו.

* * *

כו. כבוד ויז'ניץ וכבוד בן המלך
ויל איך דיר זאגן הרב חיים מאיר: כ'האב זי' געזאגט איך גי' דיר זאגן. או מ'וועט דיך רופן - ביזט א בן מלך, נישט משטעלט דארט איזא ייחצלא', ער רופט אן אלע רביס, ער האט ... דער רבבי מאכט חתונה... - ניין. 3 מענטשן קענען איך רופן: אדר דער רבבי אלין - גאר גוט, אבער איך גלייב נישט אווי וויט - אדר דער מוחותן,

כד. עצמאות בהנהגה

שושן פוריים מהאט געוואלט מאכן דע גאנצע עולם צוואמן, ממאכט אין א זאל - אויך וויסן פאר דעם ווי מגייט, און ווער סרעדט דארט. און דעם רב'ין רירט מען זיך נישט! נישט איז זאך! הנהגה! אויס קעלבל! וועט מען זאנן ער איז א משוגענער, ער רייכערט, ער איז א משוגענער.. הו, בין איך א משוגענער, איך וויל געפعلن נאר פאר די משוגעים. איך וויל נישט געפعلن פאר די שיטה הטעאה שיטת הבאטשים, בשום פנים ואופן.

* * *

כה. חצרות מאנסי

ס'דא אביסל בי דיעס סארט יונגעלייט, וואס ווערט אנגערופן אין ארץ ישראל "לחץ חברתי". א יונגערמאן קומט נישט צו דע באטע, ווי בייזטו געוווען? - וואס הייסט, בי דעם רבין. ווי בייזטו גענאנגען? - בי דעם רבין. דארטן זאגט ער: איך בין געווועם דא... אוון דאס איך פאר אים..., דאס ווערט אויסגעלאסן, אוון מאדרען, באולד קומט מען מיט שיינע ברילעלעך, איזוי אין דע..., וואס איך האב דאס שטאַרְקַּעַךְ ליב אויף צוריק צו וועגס, אוון מקומט שוין אביסל מאדרען, אוון דע שטוב טוט זיך און שוין אנדרעש, א לאנג שייטל, אהין אהער, אוון סזייער גוט פאר יודישקייט, ה' יודע האמת, איך האב זי' געזאגט^(ט), איך מיין בלתי

טו. מכאן תשובה ניצחת לכל המערערים והמתחכמים לומר כאילו ח"ז רביה"ק שליט"א לכבוד עצמו הוא דורש. הנה רבינו ה'ק מספר בזה שאמר בפירוש לש"ב האדמו"ר ממאנסי שכונתו רק בל' לה' לבדו, ואם רביה"ק אמר כן - מי יכול להוכיח עליו ח"ז.

שטעלן שטיבער, האטס נאר אינזין אייערע קינדרער, וווער האט אינזין אײַערע קינדרער - נאר דער רבּי, נאר מנחם מנדיל בן לאה אַסְטֶר, קייזן שומ אַנדְעָרָרָר נישט. פֿאַרְשְׁטִיטִיט זִיךְ, מֵיַּן זָוָן אַיזְדָּא, אוֹפְּ פֿאַסְן אַבְּיסָל.

* * *

כח. ניגון השיטה הקדושה

יעצט וואלט איך געבעטן, אין דיעיע 2 וואכן וואס איז דא ביז דע קאנטֶרֶר, זאל מען זיך אַוְיפְּשָׁטְעָלָן יְהֻדָּן טָאגּ נָאָכָן דָּאוּנָעָנָן, אין וויליאמסבורג, בארא פֿאַרְקָ, מאנסִי, דָאוּנָטָס יוֹנְגָעָלִיִּיטָ, פֿרִי, דָאוּנָט 7 אַ זִּיגְעָרָ, אין כּוֹלָל דָאָרָף מען זַיִן צִיְטְלִיךְ, בְּ"ה אַיךְ הָעָרָ פֿיְנָעָ גְּרִיסְן פֿוֹנָעָם כּוֹלָל, רָאַשְׁׂה הַכּוֹלָל מִיטָן כּוֹלָל, כּוֹבֵין זַיִדְרָ צּוּפְרִידָן, אַוְיפְּשָׁטְעָלָן נָאָכָן דָאוּנָעָנָן, מאָכָן אַלְחִיִּים, אָוָמָּאָכָן אַרְעָדָל: "וּוְעָרְסָגִיִּט מִיטָּדָי שִׁיטָה הַקְדָּשָׁה פֿוֹן דָעָ בְּעֵלְיָשָׁוּת מְשָׁה דַּהְיִינָו שׂוֹואַנְצָנוֹת", אַבְּעָרָ לְעַבְּדִיאָ!

אַבְּעָרָ אַיךְ ווֹילְ אַיךְ עָפָעָם בָּאַמְּעָרָקָן, נָאָךְ פֿאַרְ אַיךְ עַנְדִּיגָן: יְעַצְּטָ, מָאָרְגָּן, אַיבָּעָר מָאָרְגָּן, ווֹעַלְן אַלְעָלָ קָוְמָעָן. אָוָן זַיְן ווֹעַלְן שְׁרִיעָעָן אַפְּלָלוֹ: דַּהְיִינָו! שׂוֹואַנְצָנוֹת! הוֹיעָךְ... מְוֹעָט טְרָאָכָטָן אָזְ דָעָ מִשְׁוֹגָעָנָר ווֹעַט אַחִים פֿאַרְן, אָוָן סְוּוּעָט עָרָ טְרָאָכָט אַוְיךְ בְּיַיְזִיךְ, אַיךְ מֵיַּן נִישְׁטָ "עָרָ" מַיְיךְ אָוָן אַ מעֲנַטְשָׁה, אַיזְ זָאָגָ, דִי אַלְעָ, מַיְינָעָן אַפְּאָרָ ווָאָכָן אַרוּם, ווֹעלְ אַיךְ שְׂוִין ווֹיְיָטָרָ אַרוּסִים קָוְמָעָן מִיטָּמִינָעָ לְיִצְחָוָת, אָוָן מַיְינָעָ ווֹעַטָּרָ: דָעָ רְבִי הַאַטָּ מִשְׁוֹגָאָסָן, מַשְׁקָעִים,

אַדְעָרָ דָעָרָ גְּבָאיָי בָּשָׁם דָעָרָ רְבִיָּן. חֹזֶן פֿוֹן דָעָם - גַּיְיסְטוּ נִישְׁטָ. נִישְׁטָ קִיְּזָן ... ווֹאסְ דַוְ אַרְפָּסְטָ גִּיְּזָן. בִּזְעַטְ אַבְּן מַלְכָן! בִּזְעַטְ מֵיַּן זָוָן, אָוָן אַיךְ הַאלְלָטָן אַונְזָעָרָ כְּבוֹד. נָעַם דָעָרָ מִיטָּ אַ גּוֹטָן גְּבָאיָן, דַּהְיִינוּ - אַיךְ ווֹעלְ דִירָ שְׂוִין זָאָגָן אַינְדָעָרְהָיִים, ווֹיְסָטָ ווֹעַמְעָן אַיךְ מֵיַּן. אַיְינָעָרָ פֿוֹן דִי גְּבָאיִים דָא. יָאָ! עָרָ קָעָן גּוֹטָן דִי מַלְאָכָה. זַיְעָרָ שִׁיְּן, עָרָ ווֹעַט מִיטָּמִינָן, ... אַוְודָאָי, רַעַדְטָ מַעַן דָאָרָ נִישְׁטָ. אַבְּעָר אַגְּבָאיָן, זָאָלָ דִיךְ זַעַצְן בְּכָבוֹדְדִיָּגָ, שִׁיְּן, בִּזְעַט מֵיַּן זָוָן.

בָּעַלְזָעָרָ רְבִיָּן אַיךְ מֵיַּן, דִי עֲנִיוּוֹת אָוָן צְדָקָות אַיזְ נִישְׁטָ שִׁיךְ ווֹאסְ צָוְ רְעָדוֹן. אַיךְ הָאָבָרָ נִישְׁטָ קִיְּזָן אַנוֹגָן ווֹאסְ דָאָסְ אַיזְ כְּוֹוִיִּסְ נָאָרָ דָעָרָ הַיְלִיגָעָרָ טָاطָעָה אַטְטָ גַּעַדְהַאלְלָטָן פֿוֹן אִים עַולְםָ וַיְמַלְאָוָן. אַיזְ עָרָ גַּעַקְוּמָעָן בְּיַיְדְּ כְּנָסִיהָ הַגְּדוֹלָהָ, הָאָטָטָ מַעַן גַּעַזְעָצָטָ אַבְּיָסָלָ וַיְיִיטָ, אַיזְ גַּעַזְוּעָן דָאָרָטָן דָעָרָ חְפִץָ חִיִּים, גַּעַזְוּעָן - רְבִיָּן עַזְוָרָ, גַּדְוְלִי עַולְםָ, לַזְבְּלִינָעָרָ רְבִיָּן, אַלְעָ גַּדְוְלִיםָ וַקְדּוֹשִׁיםָ, טְשָׁאָרְטְּקוּבָעָרָ רְבִיָּן, הָאָטָטָ עָרָ זַיְךְ גַּעַגְעָבָן אַ רְוָףָ אָן פֿאָרָן גְּבָאיָן: וּוּ אַיזְ כְּבָודְ וַיְזִינִיךְ? - עָה.. כְּבָודָ .. יָאָ, יְעַצְּטָ זָאָגָ אַיךְ עָסְ כְּבָודָ .. - וּוּ אַיזְ כְּבָודְ בָּעָלָזָ? - הָאָטָטָ דָעָרָ גְּבָאיָ אִים אַוְועָקָ גַּעַזְעָצָטָ אַינְיָטָן. אַזְוִי דָאָרָףָ בְּיַיְדְּ זַיִן. נִישְׁטָ ... וּוּ עָפָעָס אַזָּא.. אַ שְׁנָאָרָעָרָ. נִיְיָן! דַוְ בִּזְעַטְ אַבְּן מַלְכָן, דַוְ טְרָאָגָטָ דָעָ נִאמְעָן פֿוֹן וַיְזִינִיךְ.

* * *

כז. יחיד מומחה לחינוך הבנים

דָעָרָ אַיְבִּישְׁטָעָרָ הַעַלְפָןָ, הָאָטָטָ שְׁכָלָ אַמְּרִיקָאָנָעָרָ עַולְםָ, אָוָן אַירְ דִי יְוָנָגָעָ, דָרְפָן אַוְיכָ

אין גאנצן משוגע געווארן? וווער, וואם.. ביים בית דין של מעלה, צי וווען דו ווועט האבן חיליה. וחס א ביטערע ערחה מיט א קינד... היו לא תהיה. איך ווועל לוחם זיין קעגע דעם מלחתת חרמה עד הסופ. מהheet עמלק.

* * *

כט. חיזוק לחיים שטרן

דער אייבישטער העלפֿן אלע זאלן האבן - בראשם הרב החסיד הנאמן המסור בלב ונפש ר' חיים שטרן, מיט דע גאנצע משפחה, וווערן מחזוק. חיים איך זאג דיר נאכאמאל: מיין, טאטעה האט נישט פארגעטען פון דיר. איי, וווערקעיטן? איך, אלץ רביס זון, אלץ רב אין שכון ויזנץ 20 יאהר^(ט), האב איך מער געליטן ווי דו, און ב"ה דער אייבישטער האט מיר געהאלפֿן^(ט). און דער אייבישטער ווועט העלפֿן אי"ה ווועט ארוייס גיין מכינץ למרחוב, מיט שלות הנפש מיט הרחבת הדעת.

קריוויזן, זעיר פיין, זעיר גוט. איך בין באולד דא נאכאמאל. האטס נישט קיין מורה... איך ווועל דאם מחזק זיין, זאל מען שרייבן בריוון, יונגעליט, מזאל מיר טונ, איך ווועל מיך אינטראסן, איך האב דא שפייאנוזש אייבעראל, וואם איר וויסט אפילו נישט, און איך הער אלעס, איך קען א-ל-ע כמעט יעדן יונגערמאן, איך וויס וואם ער זאגט, און איך וויס וואם ער טומ.

דער אייבישטער העלפֿן, מזאל קענען זיין מהאחד צויאמען, און צויאמען האלטן זיך, מיט א אהדות, איך האב ליב יעדען אײינעם, נישט מארגן זאל זיך אנהייבן: "דו, א שגץ גי אロיס", חס וחלילה, נאר טונ פעולות טובות, טאנציג בי' לחים, "וואער סגייט מיט די שיטה הקדושה פון בעל ישועות משה דהינו שווואנצנות", אזי לעבעדייג, נישט מורה האבן. סועעת זיין סאטמערע יודז, בעלזע יודז: זאגטס נאר, איי זענט אינגןץן קראזיז? אינגןץן, אייער רבין איי

ט. משנת תש"ז עד שנת תשס"ח, דהינו ח"י שנים. ומכאן ואילך יצא משיכון ויזנץ, ונשתנה שמו ל"היליגער רב". י. רבייה"ק שליט"א מעד על עצמו שסבל קשיים יותר מוה שסל ר' חיים שטרן. כי מה הם סטורים של ממון ומשפט לפני רשות המדינה - כנגד יסורי שאל רוחניים שסל רבייה"ק שליט"א כאשר יצאו כנגדו אנשי בילעול והשיבו לשיכון ויזנץ את אחיו הגדול המתוуб בעינוי כל כך, וכמעט גרמו לו בעל כrho לחיות בשלום עם אנשי ריבו ומחלקו כל השנים.